

Uredništvo in upravnništvo

Calle Gral. Cesar Diaz 1657 U. T. 59 - 3667
Sprejemanje strank vsak dan od 15.—18.

Buenos Aires, 12. decembra 1936.

Naročnina za pol leta \$ arg. 3.—; celo
leto \$ 5.—TARIFA REDUCIDA
FRANQUEO PAGADO
Concesión 1551

KER SE NE ZAVEDAMO

Nekdo je poslal na naše uredništvo pismo v katerem čestita uredniku, ki je na sobotni prireditvi v proslavo Ujedinjenja Jugoslavije tako odločno in javno govoril za zaslužnjene Primorske brate in pa ker je priznal Jugoslavijo za svojo domovino, ter je pozival k solidarnosti in skupnemu delovanju med Srbi, Hrvati in Slovenci.

Kaj takega, piše omenjeni pisec, da bi se vse prej pričakovalo od kje druge kot pa od urednika S. T. ki da je vedno kazal mržnjo proti vsemu kar je jugoslovanskega.

Iz tega se razvidi, kako slabo pojmujejo nekateri jugoslovanstvo in da še danes ne znajo ločiti naroda od režima.

Slovenski tednik je res večkrat prikazal krivice ki so se dogajale jugoslovanskemu narodu od strani bivšega režima, kakor tudi sedanjni ni izjema, če se nam vidi potrebno prikazati našim čitateljem objektivno sodbo ter jasno sliko in so nekateri mnenja, da je režim istoveten z narodom, kar je vendar temeljna zmeta, kajti režimi in vlade se menjajo, narod pa ostane in vprid temu mi pišemo in delamo, ne pa kakemu režimu, čeprav bi morda več "zaslužili", če bi delali za kako politično ali vladajočo mašino, ker zgodovina je že nešteto krat dokazala, da vsi ki so se ogrevali za podvig naroda, so največkrat stradali. In tako je tudi danes in bo še nadalje, dokler se ljudska nevednost in brezbržnost ne umakne splošni izobrazbi človeštva. To pa ni kar tako enostavna zadeva, temveč je mnogokrat treba več časa in tudi mnogo žrtev predno se došeže cilj.

Že danes pa so nekateri narodi kulturno in gospodarsko višje od drugih. Ni pa jim to prišlo samo od sebe, temveč so se morali za to potruditi.

Slovenski tednik se je vedno iskreno potegoval za koristi Jugoslavije (za narod mislimo in ne za režim), bodisi v kakoršnemkoli pogledu: narodnem ali socialno delavskem brez ozira stanu ali poklica. In s tega principa je sodelovalo na sobotni skupni prireditvi Slovensko prosvetno društvo in s tega principa je govoril tudi urednik S. T.

Kar izbimo si izelave, da kdor ljubi svojo domovino, da je fašist in da kdor piše, govori in dela za delavske interese, da je komunist ter zato nevaren in škodljiv človeški družbi.

Slovenski izseljenci smo sami delavci, ker vsi delamo, če ne vsi z rokami, kladivom in krampom, pa z glavo in peresom drugi. Vsi smo potrebni, če pošteno delamo. Zato tudi je bilo naše stališče in je še vedno, da med nami ni in ne sme biti nobene načelne in bistvene razlike. Ne razumejo pa tega vprašanja vsi slovenski izseljenci in najmanj pa društva, bodisi da se prištevajo za narodne ali pa samo delavske.

Škoda, da ne moremo ali nočemo jasneje govoriti, ker bi nas samo tisti, katerim bi ne bilo namenjeno, prav razumeli, vsi drugi pa napačno.

Društvo narodov je pričelo obravnavati španski spor

V četrtek je pričelo Društvo narodov obravnavati španski spor, ki je nastal med fašisti in ljudsko fronto.

Španski zunanji minister je že pred dnevi odpotoval v Ženevo kjer bo uradno zastopal svojo vlado in špansko državo.

Razpravljali bodo najprvo o Nemčiji in Italiji, ki sta založili z orožjem in municijom ter denarjem Francovo vojsko. Razpravljali pa bodo tudi, če je v skladu z pravili ženevske organizacije, da se Nemčija in Italija pripravljata za priznanje Francove vlade, ki se hoče nasilno uveljaviti.

Sicer pa vse države dobro vedo, da se mednarodni problemi ne rešujejo v Društvu narodov za zeleno mizo, temveč da jih prizadeti rešujejo s silo in orožjem na licu mesta.

Haile Selassie je neprenehoma prosil pomoči pri Društvu narodov, ki so mu jo tudi ves čas obljubljali, medtem pa je Mussolini okupiral vso Abesinijo. Zaradi prestiža jo sedaj nekatere države, ki so sankcionirale Mussolinijo, nočejo priznati kot sestavni del italijanskega imperija, kar pa na stvari popolnoma nič ne izpremeni.

Ravno tako bi se zgodilo s Španijo, če bi ne bili španci takoj zgrabili za orožje in če bi jim ne bila Rusija dejansko priskočila na pomoč.

Sedaj pa sta sugestirali Francija in Anglija, da bi bilo čas, da bi se ta spor poravnal. In zato je seveda poklicano Društvo narodov.

Društvo narodov se je torej lotilo tretji španski oreh, dasi ima lepe iskušnje iz italijansko-abesinskega spora. Da Francija, Anglija in Rusija ne verujejo v kak uspeh, nam dokazuje to, da se zunanjim ministrom teh držav ne zdi potrebno izgubljati časa s temi razpravami v Ženevi in se zasedanja niso udeležili.

Francija in Anglija sta poslali noto Ministrskemu predsedniku Largo Caballero in generalu Franco, da naj se na kak način nobotata, in da se preneha s prelivanjem bratske krvi. Rusija izjavlja, da je zato, da se vzpostavi mir. Sedaj pa je vprašanje, če bo španska vlada res podvzela korake za pogajanje s fašisti. Mi mislimo, da ne, in da v Ženevi mlatijo prazno slamo.

Če se hoče Španija osvoboditi fašizma, naj kar kratkoma pomete z njim in je najbolje da bojnje boj do konca, kar bo po vsej priliki tudi storila.

Ponovimo samo globoke besede našega prerano umlega mladega pesnika s Krasa Srečko Kosovela: — Hlapec je zadovoljen z večerjo, kaj bi mu svoboda. Hlapec ni hlapec zato, ker hlapčuje, marveč, ker se tega niti ne zaveda!

Tako je tudi z našo izseljensko naselbino in društvi, ki hlapčujemo, ne zato, ker hlapčujemo, temveč zato, ker se tega ne zavedamo!

Fašistom je pričelo slabo presti ter se jim bliža poraz, zato so pripravljani se pogajati, samo da pridobijo na času in morda boljše prilike. Treba je vzeti v ozir, da se v Španji bojuje 40.000 tujecev ki so povečini dobro izvežabni vojščaki in so prostovoljno prišli na pomoč ljudski fronti.

Kot se računa je stala do sedaj španska revolucija 20.000 peset, 200.000 mrtvih, 150.000 ubitih radi politične aktivnosti, 50.000 pa se jih je izgubilo.

Te gole številke vsekakor mnogo povedo, ampak to še ni glavno, temveč, da bodo vse zle posledive še le nastopile in čaka ljudsko vlado zelo težavno delo, če bo hotela v nekaj letih samo tisto popraviti, kar so sedaj razbili in bodo fašisti kot nalašč imeli teren za hujškanje proti vladi ter jo skušali pozneje strmoglaviti. Zato je edini izhod, da se španska vlada ne pogaja s fašisti, marveč, da jih enkrat za vselej iztrebi.

Tako se bo tudi najbrže zgodilo. Zato ne bodo usodo španskega ljudstva rešili v Ženevi, temveč bodo to napravili španci sami na svojih tleh. In najbrže ne bo več dolgo ko se bodo fašisti poraženi umaknili in bo španski narod stopil naproti solnei svobode.

ANGLEŠKI KRALJ EDVARD JE ODPSTOPILO

Angleškega kralja Edvarda je neka 40 letna dvakrat razporočena ženska spravila s prestola. Kralj se je raje odpovedal kroni kot pa ženitvi z gospo Simpson.

Angležem se ni treba jokati po takem kralju, ki zaradi ene ženske odloži krono in svoje vladarske dolžnosti, ter bežlja kakor mu kaka ženska miga. Babjaki niso še nikoli nič velikega ustvarili za ljudstvo, zato je pravilno, da se jim da popolno svobodo uživanja ljubezni, dokler se jo do sita ne najedo. Naši stari so rekli: Od same ljubezni se ne živi. Vendar bivšemu angleškemu kralju bodo že dali toliko, da mu ne bo treba stradati, četudi ne bo nič delal. Za preizkušnjo pa bi bilo, če bi mu nič ne dali in bi si moral sam s svojimi rokami služiti kruh. Radovedni smo, če bi mu tudi tedaj ostala dvakrat ločena Simpson zvesta. Lahko se zgodi, da ga niti sedaj ne bo marala več, ko ni več kralj in je njena častihlepnost splavala po vodi, da bi postala kraljica. Naj bo kakor hoče stvar je ta, da bi Edvard rad ostal kralj, in da ga je ministrski predsednik Baldwin kot izkušen mož poslal živat medene tedne brez kraljevske krone na glavi.

Novi angleški kralj bo, drugi brat Edvarda, Albert ki ima 41 let ter je poročen in ima dve hčerki.

Arezzo, Italija. — Tu je umrl zidar Jakob Berboni star 60 let ki je bil poleg svojega poklica tudi dober pesnik, kar mu je tudi D'Annunzio priznal.

OKNO V SVET

Vatikan. — Že nekaj dni sem je poglavar katoliške cerkve bolan. Zadnje poročilo pravi, da se mu je stanje močno zboljšalo, vendar da pred božičem ne bo mogel zapustiti postelje. Dasi ima papež že 80 let, upajo, da ne bo še umrl.

Berlin. — Finančni minister Schacht je izjavil, da za Nemčijo ni življenja brez kolonij, ker da ni prostora za razvitje trgovine.

Iz te gole izjave lahko sklepamo, da bodo nemški finančniki preskrbeli dovolj denarnih sredstev za podjarmljenje kake (?) kolonije.

London. — Na zemljo je treščilo veliko holandsko potniško letalo ki je imelo na svojem krovu 13 oseb in tri zrakoplove. Letalo je treščilo na hiše ki so se tri vžgale in je bilo polovico ljudi na mestu mrtvih, drugi pa so baje skoro vsi pozneje podlegli poškodbam.

Rim. — Ministrstvo vojske je izdalo komunique v katerem izjavlja da je bilo v italijansko abesinski vojski 3.342 mrtvih vojakov in 814 belih delavcev. Koliko je bilo mrtvih črncev, poročilo nič ne pove.

Moskva. — Ministri treh baltičkih držav so se sestali in se bodo menda dogovorili za sodelovanje z Rusijo. To bi bila vsekakor močna politična zaušnica Hitlerju, ki je v teh deželah vzdrževal glavne postojanke proti Rusiji.

Washington. — Fabrikanti orožja in municiona v Združenih državah so prodali svojega blaga evropskim in južnoameriškimi državam za 3.454.496 dolarjev.

Ravno ta čas pa se vrši zborovanje za mir v Buenos Airesu, ki pa ne bo imelo nobenega uspeha, če se ne bo tudi delalo tako kot se govori.

Danes se narodi vzgajajo v vojnem duhu in ni zato nič čudnega, če vojna industrija najlenše evete in bo tudi v bodoče prinašala gospodarjem velike dobičke na račun zapeljanega ljudstva, ki mu kapitalisti sugestirajo, češ, da se bori za domovino, ko se v resnici za njih interese.

DOPISOVANJE

NOVE INICIJATIVE

Po preteku ravno enega leta od zadnjega frakasiranega poskusa združitve dveh društev v eno samo, se je pojavilo drugo izmed naših društev z inicijativo za nadaljno delovanje potom skupnih prirediteljev.

V svrhu tega se je že imelo en sestanek na katerem je prisostvovalo troje društev (katerih eno pa je bilo "samo v svrhu oficijelnega opazovanja" in ni torej od njih ničesar pričakovati), tudi par člankov je že iz dveh bandov prišlo v javnost. Zato sem pa še jaz sklenil na kratko povedati svoje skromno mnenje.

Naj že takoj omenim, da se mi ne zdi umestno, da bi se ozirali nazaj in si natanko začeli izpraševati vest za dobo šestih ali še več let nazaj ako resno mislimo na kako skupno delovanje. "Lo pasado, pisado!" pravi Argentinec in tako naj bo tudi z nami ako hočemo kdaj kaj napraviti, da bomo imeli vsi koristi od tega. Glavno je pač to, da če se kaj napravi naj bo narajeno z iskrenostjo in ne z zahrbtnimi inhinavskimi nameni kot se je znalo delati do sedaj in ni zaradi tega nikoli moglo nič dobrega priti na dan.

Skupne prireditve so po mojem edino lahko izvedljive kadar se gre za kako manifestacijo in katere iskupiček je namenjen za kako gotovo stvar bodisi za ustanovitev lastnega doma, za šolo ali v pomoč temu ali onemu. Da bi se pa vršile prireditve skupno in bi se potem moral morebiten dobiček deliti na tri ali štiri društva je snloh nemogoče. Na eni prireditvi, ki bi n. pr. dala 500 \$ od katerih moramo odbiti približno polovico za stroške ostane torej še 250 \$, ki jih moramo deliti na štiri društva. Koliko ostane vsakemu društvu za ves njegov trud? Nič ako vzamemo v poštev koliko so člani vporabili za pota, društva za luč, pisanje not in drugih stroškov, ki se jih takorekoč ne vidi, ki so pa neizogibni. Dalje pa, ali je vsako posamezno društvo v resnici zaslužilo, da se mu da enak

del kot drugim če pa ne razpolaga z delavnimi močmi s katerimi mora nastopati drugo in se mučiti zato, da se ono z njim okoristi? Menim, da ne. Zato je torej ta projekt kot tak neizvršljiv, pač pa ostane drugi, ki je po mojem mnenju lažje izvedljiv in boljši ako ga bomo pravilno upoštevali. To je skupno sodelovanje.

Svoječasno sem dejal, da so štiri društva potrebna, kajti drugače bi imeli samo eno, pa vidimo, da tega ni mogoče. Ker je temu že tako in se drugače ne moremo zblížati pa vsaj sodelujmo eden z drugim in ne mečimo si polen ob vsaki priliki eden drugemu pod noge, kot se to godi sedaj.

Če bi, ali bo prišlo do skupnih prirediteljev bo prepri takoj, kajti eno društvo bo moralo dati svoj list, ki je največje vrednosti, drugo 4 igralce in tretje 5, ko pa bodo vaje bo ta ali oni manjkal in očitanja bodo takoj na mestu, rezultat pa bo, da bomo šli vsak na svoj kraj kot smo bili do sedaj. V slučaju sodelovanja pa ne bo potreba na dan prireditve enega društva drugim prireditvi veselje in ne piknikov, kajti vsako društvo bo obvezano sodelovati na prireditvi prvega.

S tem sodelovanjem bo pa tudi vsako posamezno društvo imelo priliko, da pokaže kaj zmora in kašne moči ima. Enako nas bodo take prireditve toliko bolj vzpodbujale, da se bomo še več potrudili in dali ljudstvu več užitka in bo z veseljem šlo na naše prireditve, ker bo gotovo, da bo nekaj kar se izplača iti pogledat ter jim ne bo žal po tisti mali vstopnini, ki jo bodo plačali. Vsako posamezno društvo bo pa imelo gotovo več moralnega in materijalnega uspeha!

Namesto zgubljanja časa z reševanjem skupnih prirediteljev bi torej bilo priporočljivo, da bi se na prihodnjih sestankih dogovorili kako bi se organiziralo nadaljnje prireditve, da bi lahko eno in drugo društvo sodelovalo pri vsakega večji prireditvi.

Ne strašite se malo obiskanih prirediteljev temveč pomislite, da če ni bilo ljudi ste sami krivi, ker dajete po vrsti tri nedelje in po tri prireditve na en in isti dan za tistih borih 500 ljudi, ki navadno obiskujejo naše prireditve — (kaj je še z preostalimi 9500, ki se nahajajo v Bs. Airesu ne vem). — Opustiti je treba ponavljanja, ker mi nimamo publike za ponavljanja temveč za eno samo predstavo, ki pa naj bo vedno dobra, da ne bo treba ljudem govoriti: so nas prevarali, so obljubili to in to, dali pa niso ničesar.

H koncu pa naj še rečem, da če se kaj sklene naj se z iskrenostjo in z odkritosrčno željo, da se bo obljube, ki se jih bo dalo, tudi držalo, kajti le v slogi je moč!

Mirko Peljhan.

BLIŽAJO SE BOŽIČNI IN NOVOLETNI PRAZNIKI

Ne pozabite, da se bo za te velike praznike zbral v starem kraju Vaša družina ter se bo spomnila Vaše odsotnosti.

Da jim svojo odsotnost vsaj deloma nadomestite, omogočite jim, da preživijo te praznike v zadovoljstvu: pošljite jim svoje božično nakazilo in sicer kot doslej, potom zavoda

BANCO GERMANICO
DE LA AMERICA DEL SUD

Avda. L. N. ALEM 150

BUENOS AIRES

Naše uradne ure so: od 8½ do 7 zvečer, v sobotah do 12½ ure.

Franjo Huspaar

F. QUIROGA 1441 — Na Dock Sudu

SLOVENSKA LEKARNA

Vam nudi najboljša zdravila po niski ceni, kakor tudi brezplačne nasvete. Železno vino po tri pese steklenico. Pošljamo tudi v notranjost republike. Priporočila se

DRUŠTVENE VESTI

PEVSKE VAJE

Jutri pevske vaje za mešan zbor kot ponavadi.

KMALU IZIDE

prvi slovenski Koledar v Južni Ameriki. Povejte to vsem prijateljem in znancem.

IZ NEDELJSKE PRIREDITVE SPD. I.

Nedeljska prireditve je bila od strani občinstva zelo slabo obiskana tako, da niti stroški niso bili popolnoma kriti. Pevci in igralci vsled tega niso mogli biti ravno navdušeni za izvajanje programa, vendar so se vsi izvrstno pokazali ter častno rešili svoje vloge. Dasi je bil vzpored zelo dolg in se je zato pozno končalo, vseeno ni nihče godrnjal ter so vsi z največjim zanimanjem sledili izvajanju do konca.

Da ni bila vdeležba večja, kot vedno druge krati, so pripisovali soparnemu vremenu ki je napovedoval močan naliv.

Mi pa ne bomo iskali vzrokov, ki jih je vedno povsod dovolj, če ljudje nimajo smisla za drugo kot za lastno "udobnost" in brezbriznost. Rečemo pa, da če se bomo bali malo vročine ali pa mraza in dežja, ne bomo daleč prišli, ne kot poedinec in ne kot celota. Današnji časi potrebujejo energičnih in odpornih ljudi, ne pa pomehkužnjencev ki se vsake žrtve, četudi je v njih lastna korist, skušajo ogniti.

Vsa čast in priznanje pa gre prirediteljem ki se ne strašijo nobene žrtve, da dokažejo ponos in kulturni smoter slovenske kolonije.

Tu pa imamo ponovni dokaz, da vsi ljudje nismo enaki in da ne bomo nikoli. Če bi ne bilo nekaj idealnih ljudi, ki se nesebično žrtvujejo za skupno stvar, bi delavstvo ne imelo ničesar svojega. Spričo take brezbriznosti od strani ljudstva, ni nič čudnega, če so nekateri egoisti mnenja, da masa ni za drugo ko za izkoriščanje.

Požrtvovalnim prirediteljem, ki ste steber slovenskega izseljenstva, pa vam toplo priporočamo, da greste kar naprej po načrtani poti, četudi ne dobite vedno priznanja za vaš trud od strani ljudstva. Bo že prišel čas, ko bomo pokazali, komu se imamo zahvaliti za vse kar imamo dobrega in našega, tu in v domovini.

IZ SOBOTNE PRIREDITVE V PROSLAVITEV UJEDINJENJA JUGOSLAVIJE

Kot je bilo napovedano, se je vršila v soboto velika proslava Ujedinjenja Jugoslavije.

Ob napovedani uri se je pričelo zbirati ljudstvo ki je kmalu napolnilo veliko dvorano "Centro Almaceneros".

Poleg jugoslovanskih konzularnih oblasti sta bila prisotna tudi čehoslovaški in romunski konzul.

Godba je otvorila spored z argentinsko himno in ko so takoj potem zapeli v zboru po dvorani jugoslovansko himno so naenkrat zapeli tudi hrvatski separatisti, takozvani Domobranci, hrvatsko himno. Tedaj pa je naenkrat nastal pretep. S pestmi s stolicami in nožem so se obdelavali eden drugega. Celo z galerije so metali stolice v dvorano. Kmalu pa so Domobranci podlegli in ko je dospel oddelek policije se ji je kmalu posrečilo vpostaviti po-

poln red ter so sedem ranjenih in okrvavljenih Hrvatov odpeljali v bolnišnico, veliko število drugih pa v zapore.

S pretepom se je torej otvoril praznik Ujedinjenja Jugoslavije. Priznati pa moramo, da smo Jugoslovani zelo hladnokrvni ljudje, kajti velika večina se med pretepom ni odstranila iz dvorane, čeprav so nekateri strašili, da bodo tudi streli in bombe kmalu padale. Torej ni bilo opaziti nobene velike panike, kar bi se brez dvoma zgodilo ob takih slučajih kjerkoli drugod, med drugim narodom.

Tedaj se je dvignila zavesa ter sta zbora Prosvete in Tabora lepo odpela Morje in Sloven na dan.

Takoj nato je nastopil mešan zbor Prosvete, ki je bil od občinstva burno aplavdiran. Ko se je dvorana pomirila je urednik Slovenskega tednika predstavil zbor Srbom in Hrvatom ter v kratkem in jedrnatem govoru prikazal preganjanje Slovencev pod Italijo ter je pozival Srbe, Slovence in Hrvate naj bodo složni in ponosni na svojo domovino, ki si jo lahko napravijo takšno kakršno si jo sami hočejo, v kateri naj bi našel vsak pošten delavec existenco in blagostanje. Slednjič je pozival vse Jugoslovane naj ne bodo brezbrizni glede usode primorskih slovencev.

Nato je urednik S. T. stopil v vrsto zbora, ki je pri odprtem odru čakal na konec govora ter je odlično zapel Nazaj v planinski raj ter je bil prisrčno aplavdiran.

Za tem je govoril o pomenu Ujedinjenja Jugoslavije komisar za izseljensko zaščito dr. Kosta Veljanovič. Za njim pa je stopil pred občinstvo poslanski svetnik in odpravnik poslov kr. Jugoslavije dr. Stojanovič, ki je bil od občinstva burno pozdravljen in večkrat vsled medklicev prekinjen.

Potem so sledile še razne druge telovadne, pevske in deklamacijske točke, ki so bile vse prilično dobro podane, posebno petje kvarteta Jadran je vsem ugajalo.

Prosta zabava je potekla do jutra v naj lepšem redu in razpoloženju, dasi je bil vhod dvorane od policije ves čas močno zastražen.

ALI VESTE

da

NAJCENEJŠE DENARNE
POŠILJKE OBAVLJA
BANCO HOLANDES UNIDO

Vaša korist zahteva, da se sami
prepričate, zaupajoč nam

VAŠO BODOČO POŠILJKO ZA BOŽIČ

SLOVENC

vsi na

SLOVENSKI ODDELEK

BANCO HOLANDES UNIDO

SUCURSAL BUENOS AIRES

CENTRALA:

CANGALLO 369

PODRUŽNICA:

CORRIENTES 1900

Priporočaj-
te
Povsod
Slovenski
Tednik

EXITUS

CERVEZA FRESCA
QUILMES
EN BOTELLAS DE LITRO

IZ CORDOBE

SLOVENSKI IN HRVATSKI IZSELJENCI V CORDOBI

Slovenski in hrvaški izseljenci v Cordobi pripravljajo skupno prireditev v pomoč španskemu narodu, ki se herojsko bje za svojo svobodo in je naša dolžnost, da jih v tem kritičnem momentu ne zapustimo.

Dolžnost vseh slovencev in Hrvatov je, da se v čimvečjem številu vdeležite te prireditve, da s tem pripomoremo tudi materialno španskemu narodu ki se bori proti našemu skupnemu sovražniku — fašizmu.

Prireditev se bo vršila dne 31. decembra to je zadnji dan leta v francoski dvorani Riojas 380.

Vzpored:

- 1) Otvoritev, Godba.
- 2) Na plau, deklamacija.
- 3) Iz naše domovine, deklamacija.
- 4) Bagabund, otroški prizor s petjem.
- 5) Mladini, deklamacija.
- 6) Ljubosumnost, veseloigra v enem dejanju.
- 7) Voščilo k Novemu letu.
- 8) Govor.

...Po sporedu prosta zabava in ples do jutra...

Vstopnina: moški \$ 0.80, ženske prosto.

Prireditev se vrši v vsakem vremenu.

Začetek točno ob 9 uri zvečer.

Vabljeni ste vsi slovenski in hrvaški rojaki in rojakinje.

Odbor.

CERKVENI VESTNIK

Na Saavedri v nedeljo se je seveda nekoli-ko poznalo, da je prireditev prejšnjega večera dolgo trpela. Vendar je bila vdeležba ob priliki praznika zedinjenja dosti lepa.

Vnedeljo 13. dec. je tretja adventna nedelja. Maša za pok. Jospiom Senica, ob 10 uri na Avelanedi. Večernice na Paternalu.

Ta teden je kvaterni teden. Meso se sme uživati. Pač pa si je treba v jedi kaj pritrpati.

Pripravite pot Gospodu, nam oznanja v adventu sv. Janez Krstnik. Pripravimo mu jo s tem, da si spet v dobri spovedi očistimo vest. Janez je imel najbolj ostre besede na farizeje, ki jim je rekel "gadja zalega", toda vsem je bilo rečeno "spokorite se od svojih grehov in napravite vreden sad pokore".

Zato naj vsak zase poskrbi, da mu Božič res prinese oni mir, ki so ga angeli oznanili. Prijateljstvo božje pa je mogoče dobiti le po načinu, kot ga nas sveta vera uči — čeprav se komu zdi, da smo duhovniki nevredni oznanovalci Jezusove resnice.

Priliko za spoved imate ob sobotah zvečer od 5 do 8 ure in nedeljo zjutraj do 9 ure v cerkvi sv. Antona (Caseros 2780) in tudi ob priliki slov. službe božje prej in pozneje.

20. dec. bo maša na Paternalu. Večernice na Saavedri.

Polnočnica na Paternalu, deseta maša na Božič na Avellanedi.

Hladnik Janez.

IZ ROSARIO

JUTRI, NEDELJA

13. decembra vsi iz Rosaria in okolice na veliko prireditev, ki se vrši v ul. Mitre 554.

CENJENI ROJAKI!

Rana naše izgubljene zemlje pod Italijo nima še nikakih izgledov, da bi se zacelila. Tudi ne vidimo še nikjer znakov, da bi kaj popustile trpečim bratom muke, ki jim nikjer ni kraja. Kakšne so te muke in približno količere, govore sicer zgovorne statistične razstave ter zapiski po listih, medtem ko je živa iredentna v svobodni Jugoslaviji domalega zatrti ali pa jo zastirata, resignacija in apatija. To je tista tragika, ki slovenski narod od nekaj tepe.

Toda sentimentalnosti na stran, govori naj gola realnost!

Podpisani sem se pred leti zagrebel v to izgubljeno zemljo pa prislubnil njenemu toplemu dihu, njenemu vročičnemu utripu in vsej njeni strašni resničnosti. In iz tega prisluhovanja se je rodila knjiga, ki govori več kot samo to. Zaživelo mi je življenje te zemlje od davnih dni do danes — in obdelal sem v pripovednem slogu vso njeno rast in tragiko, vso bit in muko njenega rodu. Življenje jakega deda, zdravje in moč očeta ter vzrast sina, ki ga strašni čas požanje. Ni to običajna povest ali roman, temveč živ fil manrodnega kolektiva in njegove borbe za zemljo in kruh in golo življenje. Od požigov in pljuncev in mejnikov strašnega spomina pa do Regine Coeli ter Bazovice, ki je v knjigi posebno močno podana.

Knjiga "ŽIVI IZVIRI" bo obsegala okrog 400 strani večjega književnega formata in izide do Božiča, ako se bo prijavilo do tedaj dovolj naročnikov. Nisem namreč našel založbe, ki bi hotela riskirati delo, ki obravnava to našo veliko rano. Razumljivo, spričo cenzure. In prav radi tega sem se odločil izdati knjigo na svoj riziko. In ako jo hočem res izdati, kam naj se obrnem, če ne v prvi vrsti na tukajšnja emigrantska društva in pa na primorske roja-

ke v tujini. Edino tu pričakujem pravega razumevanja za stvar. Zato prosim ugledno društvo, kakor tudi posameznike ako bi mi hoteli pomagati pri izdaji tega dela na ta način, da bi nabirali naročnike med rojaki in mi jih poslali.

Matičič Ivan

Tako nam je pisal avtor znane knjige "Na kravavih poljanah". Okusno vezana knjiga bo stala 60 dinarjev to bi bilo v argentinskem denarju 4 pese.

Vsi ki bi si radi naročili knjigo pošljite naslov in denar na naše uredništvo in to čimprej, najkasneje tekom tega tedna ker potem si bo moral vsak sam naročiti in bo knjiga dražje prišla kot če se jih več skupaj naroči.

Kdor nima denarja pri roki pa naj nam samo sporoči, če hoče naročiti knjigo in bo pa pozneje plačal.

Vsak primorski slovenec bi si moral to knjigo naročiti ki kot pišejo o njej domovinski književniki in pisatelji, bo nekaj posebnega.

ZANIMANJE IZSELJENSKIH LISTOV

Da bo Slovensko prosvetno društvo, ki izdaja Slovenski tednik, izdalo letos tudi prvi izseljenski Koledar, so o tem poročali vsi slovenski listi v Severni Ameriki, kar pomeni, da se živo zanimajo za gibanje rojakov, kjerkoli so.

Enako poročajo slovenski listi v Severni Ameriki tudi o vseh novicah tičečih se naših izseljencev ki jih prinašamo v S. T.

Na žalost pa moramo ugotoviti, da domovinski listi niti najmanjše pažnje ne posvečajo izseljenstvu. Samo tu pa tam vlovimo kako malo vest, ki pa nima nobene prave zveze.

KOLEDAR

je izdal tednik "Argentinske Novine" ki je urednik Josip Subašič. Koledar ima precej lepih člankov od raznih srbohrvaških intelektualcev.

SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO

NUDI SVOJIM ČLANOM:

Čitanje knjig najboljših domačih in tujih pisateljev.

Čitanje časopisov in revij iz domovine in Severne Amerike.

Priložnost za pevsko ali dramatično izobrazbo.

Znižanje vstopnine na priditve in prosto na domačo zabavo.

Brezplačno kroglišče.

Kulturni cilj: širjenje in izboljšanje glasila in drugih izobraževalnih pripomočkov.

Gospodarski cilj: Ustanovitev lastnega doma, itd.

V tvojo korist je, da postaneš član tudi ti.

Društveni prostori:

GRAL. CESAR DIAZ 1657 — BUENOS AIRES

Dekliška Greda

FENJA

Vojak svetovne vojne je doživel stvari, ki so mu pretresle dušo do dna, spoznal je vso grozo in strahote, kar jih premore prenesti to drobno bitje na zemlji, z imenom: Človek. Dogajale so se reči, katerim ni mogel dajati sam smeri, ampak jih je vodila težko zgodovinska tajnost mimo vsega, kar je osebnega prepojenega s čuvstvom, radostjo ali bolečino. Tole je odlomek iz spominov, kakor mi jih je te dni pripovedoval in kakor sem si jih za beležil. Svet je neskončen in Sibirija, kjer je kot vojni ujetnik dobil delo pri kmetu, je prostrana kakor neskončnost brez meja.

**

TAJGA. Skrivnostna in molčeča, grozeča, kakor varujoča v sebi milijon skrivnosti, se razprostira, črna, daleč, kamor ne more več seči oko. Molk pragozda plava nad vsem, neprodorna goščava, kamor še nikdar ni stopila človeška noga, v kateri še ni zapela sekira svoje pesmi. Grozeča daljav vsenaokoli, nemogoče je ubežati, tu človek sam, kakor sredi sveta. Daleč je domovina s svojimi pisanimi

holmi, tisti Breg s kočo, vse je tako daleč, nedosegljivo, namesto vsega tega: mala sibiriska vasica sredi stepe, med Sibirci živíš in si vojni ujetnik. Neznano, čudno, silno hrepenenje po daljnem domu vstaj v tebi. Tam daleč je fronta (Sibirci so si predstavljali sovražnike kot nečloveške pošasti, ki imajo noge, samo kot ljudi ne. Zdaj so videli, da smo ljudje, kakor oni in da je bilo vse skupj laž).

Počasi se je vzdignil mesec izza Tajge, razlil svojo blede luč po vasici, osvetlil kočje, dvorišča. Na plotu je slonela sosedja, kmetica in krčevito plakala. Dobila je poročilo, da ji je padel mož na fronti. Dolgo časa je tako slonela in se ni mogla pomiriti, široki mesečev obraz kakor da se je porogljivo režal ženi, ki je v obupu vila roke proti nebu. Z druge strani vasi se je začulo petje, spremljano z veselimi glasovi harmonike in razposajeno vriskanje deklet.

NOČ V STEPI. Treba je bilo iti kositi pšenico, zato smo zapregli konje v stroj in odšli v stepe: dva že starejša moža in Fenja. V baloganu — v leseni stepski kočji — je bilo sko-

raj tesno za štiri osebe. V enem kotu pri vratih je bilo ognjišče, nad katerim je visel kotliček za kuhanje. Tu v baloganu smo živeli ves čas poljskega dela. Treba je bila urediti ležišča, za kar je poskrbela Fenja. Starčka sta spala skupaj v enem kotu, mi dva s Fenjo pa vsak v svojem, tako da sva se skoraj dotikala znogami. Zvečer po delu smo vsi štirje utrujeni posedeli okrog ognjišča. Starca sta še po večerji z vnemo pripovedovala o svojih junških pohodih na Altaj ali na kitajsko mejo in sta hotela, da bi ju poslušal, toda bil sem preveč utrujen.

Videl sem, da se Fenja dolgočasi, toda nisem ji mogel pomagati, čeprav se je večkrat z žarečimi očmi polnimi strasti, ozirala po meni. Molčal sem. Fenja je bila lepo dekle in si je želela življenja. Tu v stepi ji je ginila strast in mladost. Bila je prijazna z menoj, bolj, kakor je prav. Med tednom smo pokosili vso pšenico in drugega dne dopoldne je ded odpeljal kosilni in žetveni stroj v mesto, ker je bil stroj izposojen.

S Fenjo sva ostala sama. Njena družba mi je bila neugodna, zato sem takoj po kosilu zajezdil Sirka in jezdil daleč k svojemu znanecu. Šele proti večeru sem se vrnil, da sem napojil kobilu. Pri večerji je bila Fenja zelo molčeča, čeprav ni bila to njena navada. Videl

FAVSTA

ROMAN

(4)

Tisti mah je zavladelo nad Grévskeim trgom globoko, svečano molčanje. Trobente so bile utihle, krič ljudstva se je polegel; Crillon in vojvoda Guiški sta govorila in vsak se je prizadeval, da bi ju razumel.

Karel je prijel Violetto za roko. Povel jo je k telegi, počakal, da je vstopila, in krenil za njo. Ko je ugledal slamnjačo s Simoninim truplom, se je odkril, Violetta je pokleknila...

"Le žujte pri svoji materi", je dejal z glasom polnim pomilovanja. "S cvetjem jo okitim jaz, ako dovolite..."

Violetta ga je pogledala z vročo hvaležnostjo. Ganjen do dna duše je mladi vodja stopil z voza ter krenil k najbližji cvetličarici. Brez besede je vrgel ozupli prodajalki zlatnik ter zagrabil polno naročje cvetja, rdečih in belh rož, nageljnov, jazmina, lilij in žrebič. S tem dišečim tovorom se je vrnil v telego in jel posipati Simonino truplo, dokler ni izginilo pod cvetno odejo...

Violetta je klečala s sklenjenimi rokami ter gledala njegovo početje, vsa žalostna in obenem vsa blažena, kakor da sanja o rajju...

"Ne kraj ne ura nista taka, da bi lahko govoril z vami od srca", je rekel Karel Angoulémski. "Toda ne bojte se poslednjé nesreče več... Nemogoče je, da bi še delj ostali pri teh ciganih. Jutri zarana pridem in se govorim z vašim gospodarjem..."

"Ki bo Svetlosti drage volje na razpolago!" je rekel tik zraven Charlesa porogljiv in raskav glas.

Mladi vojvoda je z viška premeril klateža, ki se mu je klanjal do tal.

"Kje morem govoriti s teboj, mojster?" je vprašal.

"Ne daleč od tod, vaša Svetlost: v Tkalski ulici, v gostilni pri 'Dobri nadi', kjer spravljam konja, kočijo, leoparda in svoje ljudi."

"Dobro. Pričakuj me jutri zjutraj."

Karel Angoulémski se je še enkrat ozrl na Violetto in na mrliča.

"In zdaj sem tvoj, maščevanje!" je zamrmral. "Glej, oče na svojega sina in blagosloví njegovo osveto!"

"Stopil je z voza ter krenil naravnost proti vojvodi tuiskeemu... Belgoder, ki je stal s prekrižanimi rokami na stopnicah, se je rogala za njim:

"Le pridi jutri zjutraj, bedaak. A kje bo takrat Violetta!"

Nato je zagodrnjal sam pri sebi:

"Poskrbeti moram, da me odresijo mrliča. Čim prej se ločiva, Simona, tem bolje zame. Srečno pot!..."

Že je hotel odhiteti, ko je stopil predenj mož v črnem baršunastem odelu, ki je s svojim bledim, otrplim obrazom sam nalikoval mrliču. Glas tega moža je bil izmed tistih ledenih glasov, ki delajo, da obliva poslušaleca mrzla zona.

"Ti si Belgoder, lastnik tega voza?" je vprašal cigana.

"Peklénska figura", je pomislil lopov in nehote vztrepetal. "Da, gospod plemič", je odgovoril na glas. "jaz sem pokorni sluga vaše svetlosti."

"Tedaj si ti gospodar mlade pevke Violette?" je počasi nadaljeval črni tujec.

Belgoder se je zdržnil, udaril se po čelu in se priklonil še globlje.

"Ze vem!" je pomislil. "To je plemič, ki ga je nopovedal vojvoda Guiški, da mi po njem sporoči svojo voljo... O, zdaj te imam, mojster Claude! Sladke novice boš slišal o meni in o svoji hčeri!"

Vzravnal se je in rekel naglo:

"Čakam vaših ukazov, gospod."

Plemič ga je prijel za komolec, sklonil se in dejal obotavljaje, z zamolklim glasom:

"Poslala me je mogočna oseba. To dekle... Vaša Violetta..."

Premolknil je. Vzdihljaj neizmerne muke mu je razširil prsa.

"Violetta in jaz sva na razpolago tistemu, ki vas je postal," je rekel Belgoder. "Kaj ukazujete?"

"Evo... Ako izpolniš vse, dobiš..."

"Deset možnjá po deset zlatnikov! Kaj moram storiti?"

Neznavec je ošabno zamáhnil, meneč, da je lopov s tem povedal ceno svojih uslug.

"Kaj moraš storiti?" je govoril, otiraje si čelo.

"Poslušaj. V Starem mestu, za cerkvijo Naše Gospe, na koncu otoka, stoji tik ob vodi napol razpala hiša. Vrata so železna, trkalo bronasto; tja jo pripelji nocoj ob devetih... Razumeš?"

"Nocoj ob devetih! Kako ne bi razumel, tristo vragov?"

Črni plemič se je za trenutek pogreznil v svoje temne misli. Nato se je zdržnil kakor do dna duše in povzel tiše, z glasom, v katerem je drhtel še tesnobnejši nemir:

"Kdo je bila tista ženska z rde o krinko in plavimi lasmi, ki sem jo pravkar videl?... Kdo, povej?..."

"Ciganka mojega rodu."

"Ciganka?... Kako ji je ime?..."

"Saizuma."

"Ciganka... res?... In Saizuma ji je ime..."

"Drugega imena nima."

Tujec se je vzravnal. Črte njegovega obraza so se razvezale, kakor da ga je minil skrivnostni strah. Mahnil je ciganu v slovo, potegnil izza telovnika pismo, ki mu ga je bila dala Favsta za vojvodo Guiškega, ter izginil med množico, kakor izgine kamen v kalni vodi... med tem, ko je Belgoder z mrko radostjo ponavljal:

"Drevi ob devetih, v Starem mestu!... Ne boste me zaman čakali, gospod vojvoda Guise!"

III.

Pardailan.

Ko je Guise polglasno govoril z deklico, je vzklopelo v srcu Karla Angoulémskega čuvstvo, ki ga dotlej ni poznal: ljubavna mrznja, najbolj nepomirljiva izmed vseh strasti... S stisnjenimi pestmi, brezumnimi očmi in obrazom spačenim od notranjega vharja se je zaril med molčečo množico, ki je stregla na sleherni gib in na vsako besedo vojvode Guiškega, svojega mallkovanega junaka.

Tedajci pa je začutil, kako ga je nekdo prijel za komolec. Naglo se je ozrl.

"Vitez de Pardailan!" je dejal z besno radostjo. "Baš o pravem času prihajate!..."

"Bogme da! Če bi prišel trenutek kasneje, bi naredili neumnost!" je rekel Pardailan. "Kam se vam mudi? Opsovati vojvodo Guiškega, sinu Davidovega, kakor ga imenujejo pariška zijala? Dober tek imate, vse kar je res... A na vsem svetu je bil samo eden tak, da se je mogel postaviti po robu deset tisoč meščanom, cepetajočim od mile nestrpnosti, da bi lokali človeško kri... Ta edini je mrtev: bil je moj oče."

sem, da je zelo razburjena in da bi rada nekaj govorila. Sedla je na travo pred baloganom in me povabila, naj prisedem. Čutil sem, kako se ji je tresel glas, ko je govorila, in kako je vsa drhtela, vendar si nisem predstavljal, da jo bo strast tako prevzela.

Čez nekaj časa sem ji odgovoril, da sem zaspan in da grem spat. Stopil sem v balogan in zlezal pod kožuh. Mehka toplota kožuha me je objela, toda po glavi so mi blodile neštete misli, da nisem mogel zaspati. Zunaj je bila lepa, jasna noč, mesec je široma razsvetljeval stepo in vsepovsod je počivala mirna, negibna tišina, okrog meseca so se ovijali mehki beli oblaki — kakor zlata ura, položena v bombaž. Fenja je še nekoliko časa ostala zunaj in mislila bogve kaj, nato je prišla v balogan, obstala pri vratih in vrgla nekaj suhih vejic v žerjavico na ognjišču. Molče je stala pri vratih. Ni vedela, kaj bi storila, čutil sem, da se je v njej odigravalo nekaj silnega, kakor strast, in ji valovilo dušo, da je bila vsa vznemirjena. Kožuh sem imel potegnjen čez glavo in sem jo tako iz pod kožuha opazoval. Veje na ognjišču so s plamenom zagorele. V svetlobi sem opazil njeno blede lice in iz oči se ji je utrinjal skrivni, zatajevani ogenj. Menda je mislila, da že spim. Tiho me je poklicala po imenu. Delal sem se, kakor da v resnici spim. Stopila je

bliže k meni in me spet poklicala. Molčal sem trdovratno. Tedaj je Fenja nenadoma odvrгла vrhnjo obleko in stala v sami kratki in globoko izrezani srajci sredi balogana. Vseokrog je bila samota, sredi noči je stal balogan sredi stepe, in tu sem ležal jaz, daleč, daleč. Pozabil bi na vse, na daljavo, ki me loči od doma, nase. Sibirija, stepa in tu pri svitu ognja je stala Fenja neodločna, lepa in bela ter je gledala z vlažnimi, strašnimi očmi. Globoko je dihala, prsi so se ji dvigale, telo se ji je stresalo. Ta večer mi je bila tuja in se mi je skoraj studila, čeprav je bila lepa kakor boginja. Mirno sem jo gledal, kaj bo počela. Bil sem hladen kakor led in neobčutljiv za njene vzdihne. Nisem se ganil, kakor da ne razumem vsega tega.

Fenja je stopila skoraj tik do mojih nog, se z rokami stisnila čez prsi, da se ji je telo krčevito streslo ter kriknila kakor brez uma nekaj besed. Ni mi bilo do njene brezupne ljubezni. Mahoma se je obrnila, zagrabila kožuh s tal ter stekla do vrat. Z zadnjim upom se je še enkrat ozrla, potem pa planila kakor blazna iz balogana. Slišam sem, da je zunaj pred vrati snela uzdo s klina, ki je bil zabit v steno. Tu so viseli komati in uzde. Mračna slutnja me je obšla, skočil sem po konci in stekel za njo, da bi ji vzel uzdo. Toda bil sem pre-

pozen. Sirko se je pasel v bližini balogana in tam muut stepsko travo, preunje noge je imel zvezane, da ne bi mogel pobegniti. Fenja je planila naravnost k njemu, mu nataknila uzdo, mu naglo razvezala prednje noge ter skočila taka, kakor je bila, na konja. Se preden sem mogel prijeti konja za uzdo, je pognala, ogrnjena samo v kožuh. Udarila je konja s koncem uzde, ki ga je držala v roki, po glavi in občutljivi Sirko, ki ni mogel strpeti udarca z bičem, je v velikanskem skoku planil naprej. Zavpil sem, da nima pravice biti konja, toda v odgovor se mi je samo divje zasmejala. Sirko je divjal kakor splašen jelen in kmalu zginil vihrajoči kožuh v mesečni noči.

Ali vrag s Fenjo!

Legel sem spet pod kožuh, vendar zaspati nisem mogel. Čul sem rezgetanje kobile, ki je pogrešala Sirko in se je zdaj pasla sama. Vstal sem, stopil vrh balogana in pregledal stepo, kolikor sem mogel razločiti v mesečini. Kobilici sem privezal k prednjim nogam že zadnjo, da bi bil varnejši.

Ali kaj je vendar nočoj! Menda je vrag obsedel stepo!

Komaj sem se zavil v kožuh, sem zaslišal iz daljave strel puške; drugi, tretji...

Kaj ti je bilo tega treba, Fenja!

S takim besedovanjem je izkušal omamiti mladega moža, da bi ga laglje izvlekel iz gneče.

"Pardaillan," je obukno zastokal vojvoda, "treba je, da govorim s tem človekom!"

"Ej, tako mi Pilata, življenje ni kar si bodi! Jaz vsaj se ne dam zadaviti, dokler ne najdem vrlega Maureverta in še nekaterih drugih tišev in jim ne zapišem na kožo, kaj mislim o njih... Pojdiva že, smrti vam božje!..."

"Idite, Pardaillan!" je zamrmral Karel, solzeč se od gneva. "Jaz pojdem do Guisa!"

Vitez ga je pogledal nežno kakor starejši brat mlajšega brata. "Za vsako ceno?" je vprašal, držeč ga za roko.

"Sovražim ga, da še nikoli ne tako! Gorje njemu in vsakomur, ki ga najdem na svoji poti!"

"O, ljubezen, vir brezumja in nesreče!" je vzdihnil vitez sam pri sebi. "Poizkusimo ga rešiti, siromaka!"

In glasno je dodal:

"Dobro, pojdiva, če ni drugače! Toda razgovor bo živahen, na mojo dušo! Besedo boš imel ti, moj vrli rapir!..."

Pardaillan se je vzpel na prste, vrgel nagel pogled po množici, ki ju je obdajala z vseh strani, potisnil si klobuk na uho in krenil naprej...

V nekaj trenutkih sta dospela do prve vrste in sta zagledala vojvodo Guiskéga, ki je stal smrtno blede pred Crillonom ter buljil vanj s krvavimi očmi, bruhaje nerazumljive besede, ki so se izgubljale v divjem kričanju množice.

Kaj je bilo vzrok te opasne minute?

Crillon, hraber in zvest do smrti, je bil zvedel, da je eHenrik III. pobegnil iz Pariza, in je ostavil Mestni dvorec, kamor se je bil zaprl s tisoč možmi garde in dva tisoč švicarji, da bi odrinil k svojemu kralju! Gardi je poveljeval on, švicarji so imeli sami svojega polkovnika; toda ko se je vsa vojska, sestojéča največ iz ranjencev razvrstila v dvojne redove in prikorakala na Grévski trg, je stopil Crillon na čelo in je zaklical:

"Francoska in švicarska garda, naprej!..."

Ljudsko morje je vzvalovalo; rjojenje, kričanje, groznje in psovke so se vzdignile z vseh strani; vmes so vikale ženske in so žvenketale helebarde...

To je bil trenutek, ko je prihitel Guise. Mahnil je z roko in množica je utihnila kakor začarana. Krenil je naravnost proti Crillonu. Stari poveljnik,

čokat mož s sivimi brki, bulastim oklepom in okrvavljenim obrazom, je ustavil svojo četo in je z osorno kretnjo pozdravil vojvodo.

"Veseli me videti," ga je pikro ogovoril Guise, "da se vrača Louis de Crillon s svojo gardo k Njegovemu Veličanstvu..."

"Uganili ste, gospod vojvoda," je bojevito odvrnil Crillon.

"Tedaj ste namenjeni v Louvre?"

Crillon se je zagrohotal:

"Kralja ni več v Parizu, gospod vojvoda! Kdor hoče h kralju, nima v Louvru česa iskati. Garda ostavlja Pariz!..."

"Čuvajte se, kapetan!" je zarohnel Brazgotinec. "Neprevidno je bilo že to, da niste ostali v Mestnem dvorcu!"

"Samo eno želim zvedeti," ga je srdito prekinil Crillon, "ali je pot prosta?"

"Prosta je za dobre vernike", je izbruhnil Guise. "In kralj..."

"Živel kralj!" je zakričal Crillon. "Čuvajte se, Visokost, čuvajte se izdajstva!" Oba nosiva red Svete Duha; ko sva ga sprejela, sva oba prisegla zvestobo kralju, našemu velikemu mojstru. Jaz ostanim svoji prisegi zvest, pa da moram korakati preko trebuhov vse vaše Svete lige! In vi, gospod vojvoda? Kaj ste storili s prisego?"

Človeško valovje na Grévskem trgu je spet za-
bučalo.

"Hozana sinu Davidovemu!..."

"Smrt Herodu!..." Heroda so imenovali kralja.

"V vodo vso gardo. V vodo Crillona!"

Bled kakor zid je Guise razdajal svoji okolici nagla povelja. Že so hiteli plemiči na vse kraje mesta, koder so stale ligarske čete...

Crillon je dvignil meč... Toda švicarski polkovnik, ki je dotlej stal za njegovim hrbtom, je naglo stopil pred vojvodo in rekel na glas:

"Ne jaz ne moji švicarji ne pojdemo iz Pariza!"

"Polkovnik", je zavpil Crillon, "na svoje mesto!... Če ne, tako mi krvi Krisčeve je eden naju dveh odveč na svetu!"

"Visokost," je rekel polkovnik, ne meneč se za te besede, "predam se Ligi... švicarji! Stopite iz vrst!..."

Tedajci pa, še preden so švicarji utegnili izvršiti povelje, se je razlegel preko trga zvonak mladosten glas:

"Izdajalec, ki se predajaš izdajalcu!..."

Polkovnik je srdito zaklel. Z obrazom spačenim od togote je Guise izdrl svoj težki meč, iščoč z očmi predržeža, ki ga je opsoval z izdajalcem...

Zagledal je mladega moža, ki je z brezmejnimi zaničevanjem pahnil švicarskega polkovnika s poti ter se postavil predenj in izzivalno prekrizal roke. V smrtni tišini, ki je zavládala vse na okrog, se je spet začul mladeničev glas:

"Henrik Lorénski, vojvoda Guiski! Morilec mojega očeta, dvakrat upornik, dvakrat izdajalec! Jaz, Karel Angoulémski sin Karla IX., kralja francoskega, te proglašam za izdajalca in te pozivam na mejdan, bodi z mečem ali z bodalom, kjerkoli in kadarkoli se upaš!..."

Dvajset plemičev je še tisti trenutek z dvignjenimi bodali planilo na Karla. Toda Guise jim je mahnil da ne. Njegove oči so bile zalite s krvjo, usta so se mu penila. Iskal je psovke, da bi jo vrgel mlademu možu v obraz, preden bi ga prepustil tolpi...

"Sprejemem tvoj poziv, Karlov sin!" je izpregovoril komaj dihaže. "Toda, ker je strahopetnost dedna v tvojem rodu in ker se bojim, da mi ne bi pobegnil te hočem skrbno čuvati vse do dne ko bo Brazgotinec utegnil misliti nate..."

"Ne Brazgotinec Visokost!" je zaklical mož, ki se je z jedkim nasmehom na ustnicah in z bodočo iskro v očeh postavil ob Karlovo stran...

"Kdo je ta?" je zatulil Guise. "Kdo ste?..."

Pardaillan pa je iztegnil pest proti njemu, rekoč:

"Ne gre za to, kdo sem jaz, Visokost, ampak za to, kdo ste vi! Pred šestnajstimi leti na dvorišču nekoga dvorca v Béthisyjski ulici..."

"V Béthisyjski ulici!" je zamrmral Guise in njegove oči so se z grozo uprle v Pardaillana. "Oh, gorje ti, ako si tisti, ki se mi zdíš, da si!..."

"Tik po tem, ko ste umorili admirala Colignyja n ste stopili njegovemu truplu na okrvavljeni obraz, vas je ta roka, evo, ta moja roka, Visokost..."

Tako govoreč je odprl pest in pokazal dlan...

"Ta roka, Henrik Guiski, vas je udarila v lice in od tistih dob se imenujete Oklofutaneč!..."

"Ti si!" je zarjul Guise sredi besnega kričanja množice. "Primité ju oba! Primité. Živa ju hočem imeti!..."

(Nadaljevanje)

Utrinki iz naše nove domovine

Piše Prostoslav Savinjski

ČEHOSLOVAKI V ARGENTINI

Stachova sta bila brez otrok, zato pa sta temraje imela pse, kar sem opazoval v mnogih rodbinah kjer nimajo otrok. Imela sta Peruna in Hromosvoda (ki sta ubogo gospo Stachovo spremljala v njeno tragično smrt. Pa še Jenika ne smem pozabiti, to je bil Jan Jetmar, gospejin nečak, mladenič kakih 25—28 let z večno boležljivimi očmi, ki je bil uradnik pri stricu v norišnici.

Stacha je njegov goreč panslavizem prognal iz Praga v Argentino. Bil je v Pragi avskultant pri deželni nadsodišču, ko se je v Pragi vršil kongres slovanskih časnikarjev. Stach je že takrat sodeloval v Pragi pri dnevniku "Narodní Listy" in na kongresu je izustil govor, ki je bil naperjen proti Habsburžanom in njih politiki. Govor je kajpak odjeknil in obtožen je bil veleizdaje. Dobri prijatelji so mu pomogli, da jo je po noči popihal preko meje v Nemčijo in od tam na Holandsko, kjer je v Amsterdamu počakal na svojo družico in hajdi preko velike luže v Argentino. Kakšen tisočak je žena prinesla seboj in prišedši v Buenos Aires so ju zemljiški agentje pregovorili, da si kupita zemljo v Misiones, kjer da ju čaka bajeslovna bodočnost. Ali takrat l. 1904 je bil Misiones še nedostopen pragozd, kjer so vihtele žezlo klopotače, krokodili, tigri in leopardi. In vzlje vsej naobraženosti sta ob bolečinah in trpljenju doživel klavern fiasko ter se znebila denarja, ki sta ga prinesla s seboj. Iz Misio-

nes-a sta jo mahnila peš v Buenos Aires, preživljajoč se med potjo s prosjačenjem. Na dolgem večtedenskem potovanju v Bs. Aires nihče se ni našel, ki bi jima bil rekel: "vzemita par desetakov ter se peljita v Bs. Aires." Razdrapano in razcefrano sta po mnogih tednih dospela v Buenos Aires. Neki žid se ju je usmilil in dal njemu delo nočnega čuvaja, njo pa zaposlil za pestunjo. Ipak se je Stachu po kratkih mesecih posrečilo, da je dobil službo knjigovodje v državni norišnici in v kratkem času je postal upravitelj zavoda, ki šteje okrog 2000 umobolnih. S tem začenja njegov skok krišku. Ko sem ga spoznal je bil že v udobnem položaju s kakih 800 pesov mesečnih prijemkov.

"La Nación" se ni zmotila, ko mu je v posmrtnici napisala, da je bil eden najgenijalnejših mož, ki so stopicali po zemlji argentinski. Bil je univerzalni ženij. Govoril in pisal je kar po redu vse slovanske jezike enega bolje kot drugega, v angleščini, francosščini, italijansščini, portugalsščini, grščini, arabščini, madžarščini, romunščini, švedščini, holandsščini je bil tako sijajno podkovan, da ti je ustmeno gladko prestavil vsako besedilo. V svoji juridični ve-di je bil mojster vseh mojstrov, drugače bi ga ne bil avstrijski cesar odlikoval, največji učenj-ak je pa bil v socialnih in statističnih vedah. Vsak mesec je buenosaireška nedeljska "La Nación" prinesla kak članek socialne ali statistične vsebine izpod njegovega peresa. In znal je statistiko — ki je sicer vendar suhoparen predmet — tako zanimivo obravnavati, da se je čitalo kot kakšna novela. Samo rusko-židovskemu pisatelju Albertu Gorčunov-u — ki je mimogredé rečeno ena največjih duševnih, kapacitet v Argentini — je plačevala "La Nación" isto tarifo za sotrudištvo, namreč 20 ets. za vsako besedo in najsi so bile vmes

besede obstoječe iz ene ali dveh črk.

Stach je bil osebno korenjak, kakih 180 cm visok in kakih 110 kg težak. Nad gostimi pšeničnobarvnimi brkami so se svetlikale velike odritosrčne oči, modre kot nebeški svod. Človek, ki ga je takole kot nepoznanca videl na ulici, bi bil prej rekel, to je kakšen dobrostoječ mesarski mojster ne pa učenjak najtežjega kalibra. Da vam ga predočim prav natančno: bil je silno podoben portugalskemu kralju Don Carlos Braganzi, ki so ga usmrtili l. 1911 v Lisabonu. Za mene je s tem opovržena ona nesmiselna teorija, — o koji sva pred leti pozno v noč debatirala s pokojnim Ing. Žnidaršičem — da so debeluharji navadno duševno manjvredni suhačem pa da so rejenice v zibelko položile genij.

Da je bil Stach v resnici genijalen človek, razvidno iz tega, da je bil duhovni oče dobrega dela argentinske socialne zakonodaje. Kako to? Pred 20—25 leti šele so se začele v Argentini uveljavljati postave za socialno blagobit. Eden ali drugi poslanec je prišel k Stachup, da mu sestavi zakonske predloge v eni ali drugi panogi socialnega skrbstva, ki jih je dotični poslanec potem predložil parlamentu. Stach je bil za tako delo seveda dobro plačan.

Stachova domačija je bilo shajališče slovanskih inteligentov v Bs. Airesu. Bil je skoro pretirano gostoljuben, darežljiv in razsipen. Vendar se je v njegovi hiši gojila neka gran-senjorska tradicija odkar je bil postal upravitelj v blaznici in so njegovi dohodki začeli presegati 1000 pesov mesečno. Kajti poleg državne službe, je s sodelovanjem pri "La Nación" vsak mesec zaslužil par stotakov. V njegovi obednici je bila dolga miza, ki je imela prostora najmanj za 15 oseb. Soproga je imela nalog, da vsak večer kedar je bil Stach doma, kuha za 4—5 oseb več. In tu se ni jedlo samo fižol in polento marveč marsikojo dragoceno jed. In zalivalo se je tako močno, da je v pred-dvorju po končanem sestanku stalo 20—30 praznih steklenic. Stacha smo s pravom imenovali slovanskega konzula v Buenos Airesu. Vsakega je rad sprejel, najraje pa Slovane. Vsakega potrebnega je rad podprl z denarjem in svetom; neštetim Slovanom je preskrbel službe. Kako bi tudi ne! Saj je imel imenitne zveze z argentinskimi vodilnimi krogi. Pri njem so zahajali v goste razni argentinski državni poslanci, sekejski šefi raznih ministerstev in celo višji častniki. Vsem je bil dober svetovalec in to takšen, da je svet kaj zalegel. Spominjam se, da sem po zimi 1913 nekoč bil v gosteh pri Stachu, ko se je zglasil takratni artiljerijski major Uriburu, poznejši predsednik in diktator republike. Uriburu je bil takrat imenovan za vojnega atašeja pri argentinskem poslaništvu v Berlinu ter si prišel k Stachu po svet. Stach mu je v dolgem govoru obrazložil zgodovino Nemcev, posebnosti njih jezika ter nemško socialno zakonodajo, ki je bila takrat ena najpopolnejših na svetu.

Bil pa je Stach, — dasi je bil silno nagnjen k pitju — precej sistematičen človek. V ponedeljek, torek in sredo zvečer je navadno do pozne ure delal literarno, ter ni sprejemal nikogar, pa če bi bil prišel predsednik republike. "Gospoda ni doma" je zafrfotala služkinja ter zaloputnila okence. Mejtrem je sedel Stach ob svoji pisalni mizi, ter tuhtal in pisal in črtal

Pogledal sem kvišku in visoko v zraku sem opazil temno senco kakor velik oblak. Divje gosi so letele preko stepe in se selile proti jugu.

Jens. ("Prosveta")

Naročite si prvi slovenski izseljenski

KOLENDAR

v Južni Ameriki za leto 1937

Obsegal bo 160 strani z vsemi potrebnimi nasveti, kako se napravi vpoklic itd., itd., ter bo vseboval tudi članke o gospodarstvu in zdravju ter druge leposlovne črtice raznih sotrudičnikov. Obenem pa bo Kalendar bogato ilustriran s slikami od tu in iz domovine.

Naročite ga lahko naravnost na uredništvu Slov. tednika kakor tudi pri vseh naših zastopnikih.

CENA \$ 1.50; po pošti 30 cent. več.

tabele, kakor kot turski pasa, poleg pisarij steklenice, karkasov, ja ter pisal in pisal dokler mu glava ni zlezla v dve gaol, ter ga je žena na poročilnem morala spravila v posteljo, ob četrtkih in petkih pa je bil gostom na razpolago. Sobota in nedelja pa sta veljali obiskni glasovite restavracije "Anes Keller". Le malo do najgorze se Slovencev zivim, ki so poznali to velezanimivo restavracijo. Bua je na ulici Bartolome Mitre visina 500, pa so jo ze pred 15 leti podrih, ker se je morala umakniti severni diagonali. To je bil gotovo najoriginalnejši in najbolj obiskan lokal Buenos Airesa. Pijača, jedila, pa tudi cene, vse prvovrstno. V Lipskem na Saksonskem namreč obstoja starozgodovinska restavracija "Anes Keller" kamor je baje zahajal zloglasni Dr. Faust, ki ga je največji nemški pesnik Goethe ovekovečil v svoji drami "Faust". Ta Ane-jeva klet v Buenos Airesu je bil veren posnetek one v Lipskem. Delalo se je dan in noč, vedno je bilo dovolj gostov. Mnogokoji vrček pristnega Pilzenjca in penečega Monakovčana sva tu s Stachom zvrnila. Če je imel človek kakšen desetak v žepu — kajti cene so bile vse manj kot zmerne — se je človek počutil tu kakor v rajju. Nekoč so Stachovi povabili mene in mojo rodino na božičnico v Anes Keller. Imeli so postavljeno božično drevo, ki je bilo najmanj 10 metrov visoko. Lastnik te glasovite restavracije je bil bavarski Nемеc Otto Haemmerling, krasan človek na duši in telesu, ki je bil Stachov vreden pajdaš. Imel je Haemmerling prekrasno ženo — Nizozemko; kedar se je pokazala med občinstvom v holandski narodni noši, jo je vse občudovalo. Haemmerlinga je zadela ista strašna usoda kot Šimáčka: konjički so ga pohrustali. Neke nedelje popoldne je šel na dirkališče v Palermo ter tam v par urah zgubil vse premoženje. Drugo jutro je šel na isti prostor kjer je med dirkanjem sedel ter si pogнал kroglo v glavo. Milo se mi je storilo ko sem pomiloval v rakvi moža, ki je bil tako lep zraven pa dober kot angelj, kajti telesna in srčna lepota se le redkokdaj družita....

(Nadaljevanje)

CASA "CASTRO"

ČEVLJARNICA — KNJIGARNA

Šolske in pisarniške potrebščine
Prodaja modnih čevljev po nizki ceni za
moške in ženske

TRELLES 2668 — Paternal

NAUČI SE PLESATI

"CALLEJA"

Prof. Arg., sprejema
osebno v rezerviranih
prostorih Zjutraj, po-
poldne in zvečer. —
Tango — Fox — Valc
— Zapateo Americano.

SUIPACHA y LAVALLE

Iz Jugoslavije

150 DIPLOMIRANIH FILOZOFOV ZAMAN ČAKA NA NAMESTITEV

s samopomočjo in instrukcijami se bore
za obstanek

Današnji čas menda ni nikogar tako težko zadel kakor prav mladega inteligenta, ki je po šestnajstih letih studija pričakoval, da bo dobil kako namestitev, še tem bolj težko, ker mu upanje na kako mesto v državni ali zasebni službi z vsakim dnem bolj usiha. Zato ni čudno, če se mladih ljudi, željnih dela, polasča bezupnost, ko si zaman stavljajo dan za dnem isto vprašanje obstoja: ali res ni mogoče dobiti kruha v današnji družbi, ali morda res ni več nikakega izhoda iz tega bednega, človeka ponižujočega životarjenja iz dneva v dan?

Vsako leto vržejo sole in prosvetni zavodi nove kadre mladih ljudi na ulico, češ: pojdite in živite, kakor veste in znate! In res, vsi ti kadir mladine gredo in žive in nihče ne vpraša več po njih. Raztepli so se na vse strani in se izgubili v vrtincu življenja. Vsak si skuša sam pomagati, kakor ve in zna. Kam s to veliko množico mladih moči in sil, se vprašujejo odločujoči činitelji, ki se čutijo odgovorne. Ali ti res ne preostane nič drugega, kakor da greš z doktoratom v žepu pomivat posodo po hotelih, brisat prah in čistit okna, pometat cese, ali pa vsaj za ugaševalca plinskih luči po mestu?

Hoteli bi, da bi se čas za malo ustavil, da bi uredili nekaj važnih stvari, da bi se do kraja pogovorili o tem in onem težkem vprašanju, ki mori in tlačí dnašnje družbo; dobro bi bilo to, toda kakor vidimo, čas hiti dalje, novi ljudje prihajajo med nas, delo in razne rešitve družbanih ugank se kupičijo iz dneva v dan, kup narašča: Kdo bi razbiral, kaj vse je zapisano v papirjih in prošnjah, preveč je vsega in ne da se niti vse to tako lahko urediti. Tu so ljudje, ki jih ni mogoče več izbrisati s površja zemlje. Prihajajo z zahtevami po življenju, po priznanju njihovega obstoja in v prvi vrsto z zahtevo do kruha in dela. To so neizbrisna dejstva. Ta dejstva trkajo na vrata, da bi se jim odprla, toda vrata so zaprta, kakor

zaklenjena z devetimi zapahi in se ne odpro. Nočejo se odpreti sama. Zdi se, kakor da v tej veliki hiši ni nikogar doma in da vlada v njej sama nema gluhoti in da je v njej vsak klic stitev na gimnazijah 28 mladih ljudi. Malo zaman.

Pred mesecem smo brali, da je dobilo nameupanje, ki se je tedaj vzbudilo v srh, da bo morda še med letom prišel ta ali oni do kruha, — saj potreba novih, svežih sil se povsod živo občuti — na je kmalu uplahnilo, ko je prosvetno ministrstvo opozorilo, da so vsa po proračunu prosta suplentska mesta z imenovanjem nekaterih diplomiranih filozofov za suplente v vzhodnih in južnih banovinah izčrpana in da zato v teku tega proračunskega leta ni možno nobeno novo imenovanje. S tem je bil tako rekoč proglašen "konec imenovanj na srednjih šolah" in visoko število mladih, čakajočih diplomiranih filozofov se je moralo hoče-nočeš sprijazniti z mislijo, da si bo treba na kakršnekoli način podaljšati življenje vsaj še za eno leto, če ne za več... Ostalo ni nič drugega, kakor medlo tleče upanje, da bo slednjič od 160 diplomiranih filozofov v desetih letih vendar prišel tudi še najmlajši do službe, če bo šlo tako dalje, da bo vsako leto natavljenih vsaj 16 ljudi, kakor letos.

Med tem pa se šole polnijo, mladina navajljuje v šole, iz dneva v dan tožijo profesorji o preobremenjenosti z delom, leta minevajo, učni uspehi so od leta do leta zmerom slabši, poleg tega beremo razprave o modernih pedagoških načelih, ostane pa vse pri starem. Ali homo res dovolili, da nam zaradi "kredita" propadajo šole, da kvaliteta današnje mladine zaradi "kredita" pada, ko se občutijo znatne vrzeli v strokovnih močeh po šolah in se ponekod dogaja, da mora profesor poleg svoje stroke poučevati na nekaterih šolah tudi druge predmete in celo risane in telovadbo?

Čakanje iz dneva v dan in iz leta v leto že samo na sebi zadaje težke skrbi brezposelnemu inteligentu. Pri njem ni v toliki meri kakor pri brezposelnem delavcu odločilno le vprašanje kruha, temveč vprašanje dela, in udeleževanja, na katero je kot akademik z idealizmom čakal in za katero je bil pripravljen poprijeti z vso delavno vnemo mladega duševnega delavca. Težko razočaranje v tem pogledu je že marsikomu zadalo neprijeten mo-

Fotografija "LA MODERNA"

NOVOPOROGENI! Najboljši in najtrajnejši spomin je lepa in dobro izdelana povečana slika, ki Vam jo napravi fotografija "LA MODERNA". Posebne cene z velikim popustom z ozirom na številno slovensko klijentelo.

Poštarne slike od \$ 5.— dalje ducat. Obiščete nas lahko vsak

Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji.

dan od osmih zvečer, tudi ob sobotah. — Ne pozabiti:

Fotograf. "LA MODERNA"

S. Saslavsky

Av. SAN MARTIN 2570

Telefon: 59-0522 Bs. Aires

ralni udarec, ki ga je po navadi teže prenesti kakor pomanjkanje kruha.

Gotovo bo precej zanimiv in poučen prikaz stanja, v kakršnem se nahajajo dosedaj diplomirani filozofi: največ je romanistov (34), pedagogov je 25, slavistov 24, germanistov 19, geografov in zgodovinarjev 25, biologov 11, najmanj je še klasikov (4), čistih filozof (2), kemik (1), matematikov (4), umetnostnih zgodovinarjev (2).

Težavni položaj, v katerem se danes znajde akademik, ko vstane v zep diplomo tuzozske fakultete, je napotil mlade profesorske kandidate, da so si ustanovili supno organizacijo in si skušajo z njo sami najti vsaj zasluga izhod iz prezgodnjega stanja, v katerega so zasti. Cuj društva brezposelnih profesorskih kandidatov je postavljen povsem konkretno in hoče predvsem podpirati svoje člane za časa čakanja, skuša jim po možnosti preskrbeti primerne zaposlitev in zastopa skupne interese.

V prvem letu obstoja je društvo svoj program v polni meri izpolnilo, organiziralo je letos poletniški ponavljalni tečaj, kjer so nekateri tovarisi tudi našli delno zaposlitev. K tečaju se je priglasilo 34 gojencev in so vsi z uspehom napravili popravne izpite, zdaj med šolskim letom pa skuša društvo organizirati pripravljalni tečaj, ki bo trajal do konca šolskega leta in bo nudil dijakom pomoč pri učenju, nekaterim tovarišem pa skromen zaslužek. Kakor mnogo taka društva, tako se morajo tudi ti brezposelni profesorski kandidati boriti za vsako trohico razumevanja svojega težavnega gmotnega položaja. Značilen je njihov zapisnik, ki pravi, da "se seje tega društva vrše na različnih krajih, najčesteje pa pod milim nebom, ki je še edini privilegij brezposelnih in povrh še brezplačen". Kje je javnost, da ne najde razumevanja za njihov boj, kaj je z bednostnim fondom? Starši, ki imajo mnogo skrbi z učečo se mladino, bi v njih našli strokovnjake, ki bi mogli zagotoviti uspeh mladim glavam. (Obrnite se z dopisnico na naslov: Društvo brezposelnih profesorskih kandidatov, Univerza, Ljubljana.) Prizadevanje, da si skušajo mladi ljudje z resnim, stvarnim delom sami pomagati do obstoja, ne sme ostati prezrto, ampak mora najti široko razumevanje pri oblastih in naši javnosti. Gre za ljudi, ki bodo vzgajali mladino, in zato ne more biti vseeno, ali jim zagrenjenost že vnaprej ubije sleherno veselje do življenja in idealnega dela.

Ali si že pridobil novega naročnika za Slovenski tednik?

Restaurant "OSORIO"

Edino slovensko zbirališče

Lepi prostori, pripravno za svadbe
Vsako nedeljo ples.

CENE ZMERNE — Prenočišče po 70 cent.

Se priporoča lastnik

EMILIO ŽIVEC

OSORIO 5085

PATERNAL

ZA PET TISOČAKOV JE UMORIL TRGOVSKEGA VAJENCA

Grozovito odkritje mariborske policije o usodi Branka Pušaverja, ki ga je morilec pobil in zadavil

Maribor, 11. novembra. Mariborska policija je razjasnila skrivnosti sestanka 16-letnega trgovskega vajenca Branka Pušaverja, ki je postal žrtev roparskega umora. Njegovo truplo so našli zakopano v gostem grmičevju v bližini severne državne ceste pod tako zvanim Monte Bellom, ob potoku, ki teče proti Dravi. Obloženo je bilo s kamenjem in pokrito z vejevjem, tako da se je videl le del čevlja na desni nogi.

Od tragičnega roparskega umora, katerega žrtev je postal Ivan Stranjšek, je ta roparski umor po nerazjasnjeni skrivnosti smrti Ottilije Koebekovne in posestnika Krepsa v Mariboru in v njegovem okolišju že četrty v zadnjih štirih mesecih.

Mladenič s tisočaki

Novica o najdbi trupla 16-letnega Branka Pušaverja, sina sodnega oficijala g. Pušaverja, se je hitro zvedela po vsem mestu in je napravila na prebivalstvo zelo globok vtis. Podrobnosti dogodka kažejo, da je postal Pušaver žrtev nekega svojega pohlepnega znanca. Že v današnji številki smo objavili kratko notico pod mariborskimi vestmi, da je v ponedeljek okrog 10. odpoldne Branko Pušaver nenadno izginil. V ponedeljek dopoldne ob 10. je trgovec g. Kotnik, ki ima prodajalnico zagrebške konfekcijske tvrdke Aboza na Grajskem trgu in pri katerem je bil Branko Pušaver v uku, fanta poslal k trgovcu g. Jakobu Prejacu na Glavnem trgu s spremno knjigo in zneskom 5.400 Din, da mu jih izroči. Pušaver se je zares podal v trgovino g. Prejaca na Glavnem trgu in oddal tam tudi spremno knjigo, ni pa mu

izročil zneska, nego je Prejacu dejal, da mora vnesek prej še inkasirati pri nekaterih strankah, nakar se bo zglasil pri njem in mu izročil denar. Nato je Pušaver izginil — in se ni več vrnil.

Usodno srečanje

Policija je takoj uvedla preiskavo in pričela zlasti tudi na željo staršev, ki stanujejo v studencem in so tamna zaman iskali, za njim poizvedovali. Pri preiskavi je policija dobila zelo dragocene podatke od trgovske pomočnice Franciške Dvoršakove, ki je nameščena pri Prejacu. Ta je povedala: "Kmalu potem, ko je bil Pušaver v Prejacovi trgovini, sem videla fanta v bližnji Lekarniški ulici v družbi 23-letnega trgovskega pomočnika Bruna Govediča".

Nedvomno bi ostala usoda Branka Pušaverja še dolgo nepojasnjena, ko bi Dvoršakova po naključju ne bila videla obeh znancev. Fanta sta si, kakor je izpovedovala, nekaj skrivnostnega prišepetavala in sta se tako čudno obnašala, da sta morala zbuditi pozornost Faniče Dvoršakove, ki je o em takoj po svojem povratku v trgovino obvestila šefa. G. Prejac se je podal proti Lekarniški ulici, da bi videl, o čem se fanta pomenkujeta. Vendar ju ni več bilo tam. Izginila sta v neznan smer. Pušaverja pa tudi ni bilo nazaj, ne v trgovino, ne domov.

Govedič aretiran in izpuščen

Policija je po izpovedi Faniče Dvoršakove začela žurno poizvedovati za Govedičem. V torek zvečer ga je izsledila. Na policiji so ga takoj zaslišali in povprašali, če mu je znano, kje se Pušaver nahaja. Govedič se je izmotaval:

"S Pušaverjem se v zadnjem času sploh nisem sestal! Kako naj tedaj jaz vem, kje je zdaj!"

Ko so mu pa po priči Faniče dokazali, da se je z njim v ponedeljek okrog 10. dopoldne z njim razgovarjal v Lekarniški ulici, je Go-

RESTAVRANT — PARILLA

IN PIVO ZA DRUŽINE (FAMILIAR)

F I O R D E L L I

Pripravno za bankete — Poseben pokrit prostor na dvorišču.

Odprto čez dan in ponoči

Av. San Martin 2688 — U. T. 59-1656

Ako hočete biti zdravljeni od vestnega in odgovornega zdravnika

zatecite se k

Dr. A. GODEL

Specijalisti za sigurno in hitro zdravljenje — Blenoragije — Kapavca
AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE
PO FRANCOSKIH IN NEMSKIH NAČINIH

Krvne in kožne bolezni

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specijalisti za pljučne, srčne, živčne in reumatične bolezni

ŽARKI X — DJATERMIA — ANALIZE

GOVORI SE SLOVENSKO

Sprejema se od 9. do 12 in od 15 do 21.

CALLE CAN GALLO 1542

vedič priznal, da je sicer z njim govoril, toda odločno je trdil, da mu o znesku 5.420 Din ni prav nič znanega. Patetično je vzkliknil:

"Saj vendar mene ne zadene nobena krivda, če je Pušaver ta znesek poneveril in z njim bogve kam izginil!"

Po tej izpovedi so Govediča v ponedeljek zyečer izpustili iz zapora.

Dokazi njegove krivde

Ker pa tudi v torek ni bilo nikakršnih sledov za Brankom Pušaverjem, je policija postala še pozornejša in je nadaljevala preiskavo z vso intenzivnostjo. Govedič je bil ponovno aretiran in zdaj so mu pričeli temeljito izpraševati vest. Pri ponovnem zaslišanju je bil zelo nervozen in se je zlasti pri konfrontaciji s pričo Faniko Dvoršakovo zapletel v protislovje. Živeci so mu popuščali. Njegovo sumljivo obnašanje, posebno pa to, da si je ves čas skrbno zkrival vrat s površnikom, sta dala povod za telesno preiskavo — in zdaj so se pojavile nove sumljive okoliščine. Pri njem so namreč našli listek, na katerem je Pušaver sporočil Govediču, da ga bo čakal v ponedeljek dopoldne ob 10. v Lekarniški ulici pred hišo št. 4.

Ko so z Govedičevega vratu odstranili površnik, so se na njem pokazali sledovi prask z nohtom. Slične poškodbe je imel tudi na obeh rokah. Kljub temu odkritju pa Govedič še zmerom ni prišel v zadrego, nego je dejal, da je dobil rane na vratu in rokah že pred dnevi. Ko so pa Govediča danes dopoldne privedli iz zaporov na predstojništvo mestne policije, da bi ga ponovno zaslišali, ga je najprej pregledal sodni zdravnik dr. Gorjan, ki je ugotovil da so praske na vratu in rokah stare največ dva dni. Ko so mu to na policiji predložili, je še vedno trdil, da se je sam opraskal.

Morilčevo priznanje

Vodja kriminalnega oddelka mariborske policije Canjko pa je bil trdno prepričan, da izvirajo te praske od kakega spopada. Naposled so Govediču dopovedali, da je najbolje, če prizna, kar je storil. Če ima kaj povedati, naj pove, drugače ga bado pridržali v zaporu, dokler Pušaverja ne bodo našli. Po daljšem oklevanju je klonil in priznal:

"Res je, Pušaverja sem umoril v nekem jarku pri Kamnici, ga oropal in ga nato zakopal..."

S policijskim avtom, ki so vanj posadili Govediča, so se policijski organi nemudoma odpeljali v Kamnico do "Monte Bella" na državni cesti proti Kamnici. Pod bregom se je avto ustavil in Govedič je vodil policiste na južno stran ceste, 135 korakov daleč po jarku,

ki vodi proti Lovrenčičevi gostilni. Pod grmovjem, ki je moralo čez strugo potoka, so našli pod kamenjem in dračjem zakopano truplo 16-letnega Branka Pušaverja. Policija je odstranila težko kamenje — en sam tak kamen je tehtal okrog 50 kg. Pušaver je bil seveda mrtev in ves krvav. Imel je popolnoma razbito lobanjo, okrog vratu pa zadrženo vrvice, s katero je Govedič svojo žrtev zadavil.

Truplo so po komisijskem ogledu spravili v mrtvašnico na kamniškem pokopališču, kjer je bila danes popolne ob 15. uri obdukcija. Pri raztelesenju so bili: sodni zdravnik dr. Zorjan, državni tožilec Sever, sodnik okrožnega sodišča Emil Kramer ter zapisnikar Petrovič. Komisija je dognala, da je dobil Pušaver pet poškodb na glavi, od katerih sta bili dve absolutno smrtni. Vendar je smrt nastopila kot posledica davljenja in je Govedič najbrže svojo žrtev najprej onesvestil z udarci kamenja po glavi, nato pa jo z že pripravljeno vrvice zadavil. Da bi pa bil gotov, da je Pušaver mrtev, mu je naposled s kamenjem še popolnoma zdrobil lobanjo, da so iz nje izstopili možgani.

Govedič opisuje moritev

Danes popoldne je g. Canjko ponovno zasliševal morileca. Govedič je hladnokrvno, mirno, brez kesanja natančno opisoval svoj zločin. Dejal je, da sta se s pokojnim Pušaverjem že 14 dni prej dogovorila, da bo Pušaver ob prvi priliki z večjim zneskom pobegnil. Ko je Pušaver v ponedeljek dobil od g. Kotnika 5.400 Din, da bi jih oddal g. Prejacu na Glavnem

trgu, je o tem, kakor je izpovedal Govedič, njega nemudoma obvestil ter ga čakal v Lekarniški ulici. Dogovorila sta se, da pobegneta iz Maribora proti Kamnici. Šla sta po Lekarniški, Gledoliški in Smetanovi ulici do Mariborskega otoka, tam pa sta se premislila ter odšla spet ob Dravi nazaj in nazadnje krenika v jarek proti Lovrenčičevi gostilni. Ko sta prišla do kraja, kjer so pozneje našli Pušaverja, sta si pričela deliti znesek 5.400 Din. Pušaver mu je baje hotel dati je tisoč Din namesto polovice, kakor sta se baje bila domenila. To je Govediča razburilo in sta se pričela pretekati. Pušaver ni hotel za nobeno ceno denarja z njim deliti na polovico. Tedaj mu je hotel Govedič iztrgati denar. Pušaver pa se mu je baje postavil po robu in pričela sta se priritati. Končno je močnejši Govedič zgrabil Pušaverja, ga vrgel na tla in ga pobil s kamenjem. Da pa ne bi fanti dal nobenega glasu od sebe, ga je še zadavil, nato še krvavega in omamljenega odnesel, 9 m daleč stran in ga položil v izdolbino v strugi potoka, ki je bila kakor nalašč za grob. Nič se ni prepričal, ali je Pušaver mrtev ali ne, marveč ga je kar pokril s težkim kamenjem in veljevjem, da ne bi bilo kaj videti.

Dolgove je plačal

Ko je svoje krvavo, gnusno delo opravil, se je Govedič podal k Dravi, kjer si je opral roke. Nato je hitrih korakov odšel po Koroški cesti v Maribor, kjer je bil ob 11. uri že v glavni trafiki na Glavnem trgu. Tu je, kakor da se ni prav nič zgodilo, mimo prebiral časopise. Nato je pohitel domov v svoje stanovanje v Koseskega ulici 20. Slekkel je srajco, ki je bila vsa krvava, ter klačice, ki so bile takisto polne krvavih madežev. Hlače je zavil v papir in jih odnesel v čistilnico, orvavljeno srajco pa je prav tako zavil in jo z denarjem vred skrli v neki sobici zraven stranišča v Narodnem domu za stensko uro. Tam so policijski organi srajco res našli in poleg nje 4.500 Din. Glede ostalih 900 Din je Govedič izpovedal, da je z njimi hitro plačal razne dolgove, zlasti pri nekem natakarku, dalje za plašč in čevlje.

Policija je mnenja, da je Govedič, ki je bil dalj časa brez posla in ki se je preživljal z akvizicijo oglasov za razne časopise, sugestivno vplival na Branka Pušaverja, ki ga vsi opisujejo kot pridnega vajenca. Le tako ga je pripravil, da je poneveril denar. Pod pretvezo, da bi skupno zbežala, ga je zvalil na samotni kraj ter ga nato izropal in umoril. To izhaja že iz tega, ker je kraj, kjer je Govedič izvršil svoj grozni zločin, popolnoma samotni. Mesto je tako skrito in pripravno za tako dejanje, da bi zločina morda dolgo ne pojasnili. Govedič je že doma ponovno ukradel večje zneske, tako da so ga starši nazadnje zapodili od doma. Ker je žalostno dejanje dognano, bo Govedič čimprej izročen preiskovalnemu sodniku.

"Slovenski Tednik"

Calle Gral Cesar Diaz 1657, U. T. 59-3667
Buenos Aires

—oO—

INFORMACIJSKI URAD

V vseh zadevah: bodisi, da nameravate katerega svojih vpoklicati iz domovine pa ne veste kam bi se obrnili, da bi kolikor mogoče malo zapravili na času in na denarju, ali nameravate sami odpotovati v domovino, ter v kakršnokoli drugi zadevi, obrnite se do nas po nasvet, ki vam bo gotovo koristilo

POSREDOVALNICA ZA SLUŽBE

Ko iščete službo, zlasti dekleta, vprašajte najprej pri nas. In če kdo ve za kako službo sporočite to takoj na naš urad. Pomagajmo si medsebojno!

NAŠI ZASTOPNIKI

Za Avellanedo: Liberat Taučar, Chacabuco 587.

Za Cordobo: Franc Kurinčič, Calle Pinzón 441, Pueblo San Martín.

Za Rosario: Anton Brišar, Calle Rieardone 51.

Za Montevideo: Društvo Ivan Cankar, zastopa Štefan Žalec, Calle Pampas 2045.

Vsi goriomenjeni so polnomočni zastopniki Slovenskega tednika pri katerih lahko poravnate naročnino ali se obrnete do njih za kako drugo pojasnilo tičeče se lista.

Na dalje lahko poravnate naročnino pri Franc Laknarju na Banco Germánico, pri škrcu Andrej na Banki Holandés in pri Emilio Živec, restavrant Osorio na Paternalu.

INSTITUDO - DENTAL - POPULAR

2261 — AV. SAN MARTIN — 2261

Pregled brezplačno

Sprejemanje od 9—11 ure in od 3—9 pop.

Izdiranje zob brez bolečin \$ 2.—

Nov način in različne vrste stavljanja zob

RESTAVRANT - BAR

nudi vse ugodnosti našim rojakom

Kegljišče. — Vsako nedeljo ples.

Slovenski orkester "Valenko"

Za obilen obisk se priporoča

Štefan Celec

M. ESTEVEZ 499, AVELLANEDA

PRIMORSKE VESTI

SMRT FAŠISTIČNEGA ZAUPNIKA

Podbrdo, novembra 1936. — Zadnjo nedeljo v oktobru se je vračal iz Nemškega Ruta proti domu v Grant 30-letni Justin Torkar, doma iz Granta št. 2. Bil je precej vinjen tako, da mu je na poti proti domu spodrsnilo, in je padel v prepad. Ko so ga našli, je bil že mrtev. Komisija, ki je bila poklicana je ugotovila, da si je pri padcu razbil lobanjo in zlomil hrbtenico, poleg tega pa je ugotovila še vsepolno drugih poškodb, ki so bile tudi smrtonosne. Ker je bil pokojnik zaupnik oblasti, se vršijo sedaj vsestranske in temeljite poizvedbe, ki prežijo za možnostimi za sumničenja. Vendar pa do danes še ni izvršena nobena aretacija.

FAŠISTI SI OBETAJO MNOGO JUNAKOV S KRASA!

Zaradi junaškega zadržavanja v abesinski vojni sta dobila srebrne kolajne Karl Blaško iz Šturij in Rihard Žgur iz Vipave. Srebrno kolajno so podelili tudi ženi Viktorja Colje iz Komna, ki je padel v tej vojni. Vsi trije so potem dobili še izkaznice fašistične stranke. Iz časopisja posnemamo, kako se fašisti nadejajo še mnogo takih junakov, ko bo njihova italijanizacija bolj napredovala. "Ti hrabri predstavljajo predstražo nove mladine v obmejnem ozemlju. Treba je pripomniti, da oni ne pripadajo še generaciji rojeni po 1917., ki bi bila v ljudski šoli vzgojena v italijanskem učnem jeziku. Ta generacija bo prišla na nabor šele prihodnje leto 1937. Oni pripadajo vmesni generaciji, ki je čutila dobrodejen vpliv nacionalne civilizacije v večernih tečajih italijanskega jezika za odrasle, v teča-

Veliki zavod

RAMOS MEJIA

+ VENEREAS

ZDRAVNIKI SPECIJALISTI

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje.
SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914)
KOŽA: Kronični izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki.
ZLATO ŽILO: zdravimo brez operacije in bolečin.
SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Cicarelliju.
ŽIVČNE BOLEZNI: Nevračenja, izguba spomina in šibkost.
REVMATIZEM: kila, naduha, gota. Šibkost srca zdravimo po modernem nemškem načinu.
PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča.
ŽELODEC: upadel, razširjen, kisline, težka prebava, bruhanje, rane.
ČREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka.
GRLO, NOS, USEŠA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin.
Popolno ozdravljenje \$ 30.—
Plačevanje po \$ 5.— na teden.
 Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi SPECIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje.

Plaza Once Rivadavia 3070
 Od 9—21 ob nedeljah od 8—12

RIVADAVIA 3070 PLAZA ONCE

jih, ki so bili zelo razširjeni v vseh julijskih provincah, posebno na Goriškem. Te tri srebrne kolajne predstavljajo eroičen duh, gojen v žareči atmosferi fašizma v vseh delih Italije do najoddalnejše meje".

DROBNE VESTI IZ NAŠE DEŽELE

— **Ob priliki petnajstletnice pohoda na Rim** so odprli svečano sledeče ceste: Solkan-Trnovó, Soča-na Logu, novi del ceste, ki se združuje z drž. cesto št. 56, ureditev ceste v Colu, ureditev bivše vojaške ceste Čepovan—Lokovec, trasiranje ceste Sv. Lucija—Čepovan—Križišče Jakmenica, ureditev ceste v Sp. Prigi, ureditev ceste Godovič—Vekarše (drž. meja), poprava goriškega gradu, zgradba šole v Št. Mavru, zgradba šole v Gočah, mestna kanalizacija v Gorici, osuševanje močvirja v Prevalu (Brda), zgradba carinarnice pri prehodu čez mejo pri Hotedršici, obrambna dela proti vodi v tunelih na progah Trbiž—Videm-Postojna—Reka. Vsa ta dela je zgradila država ali pa je dala izdatno pomoč. Sledeča dela pa je izvršila dežela: šolsko poslopje za deželni zavod gluhonemih v Gorici, razširitev otroškega vrtea "Duchessa Anna d'Aosta" v Gorici, ureditev Korza v Gorici in napravo nove električne razsvetljave, poprava in razširitev šole v Rupi (Miren), začetna dela: na cesti Vekarše—Štimber—Leskovec, drž. meja, na cesti Sovodnje (Kobarid)—Livek, na cesti Livek—Ravno, na cesti Kromberk—Ravnica, na cesti Grudena—Sv. Lucija, na cesti Zalog—Mala gora (Črni vrh), na cesti Gorjan-Mavhinje.

— **Na svečan način so odprli popravljeno cesto** Trst—Postojna, ki se imenuje "cesta postojnske jame" in ima številko 58.

Krojačnica

MOZETIČ

Nudi cenj. rojakom veliko izbero vsakovrstnega blaga za poletne obleke, kakor tudi perila in vseh drugih moških potrebščin.

SLAMNIKI

so na prodaj po cenah kakor jih ne dobite nikjer.

Prepričajte se!

Sebastian Mozetič

BUENOS AIRES
 5019 - OSORIO - 5025
 (PATERNAL)

— **Tržaško društvo je 25. oktobra raziskalo** "kačje brezdno" pri Divači. To je po vojni kupil prof. Josip Sartori iz Bologne in je mislil vanje napeljati vodo iz reke Timave ter zgraditi električno centralo. Zadeva se menda ni splačala in jama je potem l. 1922. daroval planinskemu društvu v Trstu. "Kačje gnezdo" je eno izmed najobširnih na Krasu. Njegove stene so skoro povsod navpične in padajo celo do 180 m v globčino. Iz brezdna se razširjajo jame v dveh odcepkih. Povsod so našli lepe kapnike in apenčeve kristale. V eni jami so dosegli globino 304 m. Vse jame so 1900 m dolge.

— **V spodnjem Cerovem so našli mrtvega 39-** lenega Aleksandra Bizaja iz Smartnega pri Kojskem. Zdravnik je ugotovil, da ga je zadela kap.

— **Kobalu Ivanu iz Tolmina je zgorel senik** in 70 kvintalov sena. Požar mu je naredil 8000 lir škode. V Kalu pri Boveu je zgorel senik Ivana Mlekuža z večjo količino žita in sena. Škode je 3000 lir.

— **Ob obletnici zmage so svečano odprli** novo postajo v Sredpolju (Redipulgia), stebler posvečen 12 padlim Tržačanom pri Sv. Justu v Trstu, električno postajo na Opčinah, enako v Št. Petru na Krasu, vojaški vodovod istotam, in karabinjersko kasarno v Vrem. Britou.

— **18. novembra bodo v vseh občinah** postavili spominske plošče na sankcije.

— **100 let je preteklo odkar je 6. novembra 1836.** umrl v Gorici izgnani francoski kralj Karl X.

— **Alojz Furlan, podesta iz Repentabra** je postal kavalir italijanske krone.

— **77 letni Štefan Ostrožnik iz Zg. Tribuše** se je smrtno ponesrečil na poti, ki pelje iz Tribuše v Čepovan in padel v prepad, odkoder so ga z velikim trudom izvlekli in ga prepeljali mrtvega v Tribušo.

— **V Ajdovščini in v Desklah so slovesno** proslavili 18 letnico zmage. Ob tej priliki so podelili vojakom, ki so bojevali na abesinski fronti častne diplome in izkaznice italijanske bojovniške zveze.

Dr. Enrique Daniel Dauge

Zobozdravnik

Sprejema vsak dan izven četrтков
 od 14 do 19 ure

PALPA 2584 — U. T. 73-1900 — Bs. Aires

Dr. J. HAHN

NOTRANJEBOLEZNI — PREZGODNJE ALI ZAKASNELO PERILO
 JAJČNIK — MATERNICA — BELI TOK — ŽELODEC — DROBOVJE —
 OBISTI — SLABA KRI — ULTRAVIOLETNI ŽARKI.

Klici na dom: U. T. 47 Cuyo 7601 —

Tucumán 2729, esq. Pueyrredón

SPREJEMA OD 3—8 ZVEČER — PLAČEVANJE TEDENSKO ALI MESEČNO.

Izdajajo: Slovenska prosvetna društva v Argentini.

Za pisanje odgovarja: Uredniški odbor.

Urejuje: Jan Kacin

DOMAČE VESTI

HIMEN

V soboto dne 5 decembra sta se poročila gdēna. Emilija Gombač, doma iz Hirske Bistrice ter Rok Peruško, doma iz Istre.

Bilo srečno!

HIMEN

V soboto dne 5 decembra sta se poročila gdēna. Alojzija Debev, doma z Lipsne vasi pri Rakeku in g. Feliks Šterle, doma z Dane pri Rakeku.

Svadba se je vršila v znani restavraciji pri živcu na Paternalu.

Bilo srečno!

ŽALOSTNO POROČILO OD DOMA

Viktor Kovač je dobil od doma žalostno pismo, da mu je umrl oče Jožef Kovač, star 67 let, lesni trgovec v Lakaveu pri Ajdovščini.

Dan pred smrtjo je pisal oče svojemu sinu, v Buenos Aires, da se nahaja v Gorici v bolnišnici in da je srečno prestal operacijo, četudi so bile neznosne bolečine.

"Operiran sem bil v glavi!, je pisal. Vrgli so me na mizo ter zvezali. Potem pa so mi brez usmiljenja žagali kosti in odprli lobanjo. Občutil sem peklenke bolečine, a si nisem mogel nič pomagati. Ne morem in ne morem Ti popisati vse te strašne muke.

Moja žena, sin in sorodniki so me nestrpno pričakovali v moji bolniški sobi. Ko so me pripeljali sem bil komaj še malo živ. Po treh dneh še le so mi dali malo jesti. Sedaj že lahko vstanem, vendar ne vem kako bo, ker še nič ne

slišim.

Ljubi sin! Odpiši mi takoj na to mojo grenko pismo, ker se bojim, da so to moje poslednje vrstice.

Tako je končal pismo oče. Njegov sin Bilbalt pa je še dodal:

Dragi brat! Očetovo pismo dokončujem jaz, ter Ti sporočam da je naš dobri oče preminul. Ne dokončano pismo, ki ga boš imel za spomin, Ti je pisal v petek drugi dan pa ga je napadla mrzlica in je umrl. Njegova zadnja želja je bila, da bi ga prepeljali na domače pokopališče, kar se je tudi zgodilo.

Umrl je v petek 24 oktobra pokopali pa smo ga v ponedeljek 26 oktobra.

Naj mu bo lahka domača zemlja, preostalim pa naše najiskrenejše sožalje!

IZ UREDNIŠTVA IN UPRAVNIŠTVA

J. N. Misiones. — Dva Koledarja Vam bomo poslali. Že dobro, poravnajte vse skupaj. Vi ste bili vsi srečni, da ste po osmih letih enkrat videli slovensko prireditve. Tukaj v Buenos Airesu pa jih je mnogo ki menda od same lenobe ali pa se jim morda zdijo slovenske prireditve premalo ker so kinematografi lepši, ne pridejo na prireditve. Pozdrav!

A. S. Cinco Saltos. — Oba paketa not in knjig smo dobili ter smo o tem obvestili V. S. ki je telefoniral, da pride sam na uredništvo in bomo ob tej priliki govorili z njim, če nam bo kaj posodil, kar upamo. Pozdrav celi Vaši družini!

R. B. Rosario. — Pomota je bila pri nas. Naročnino imate poravnano do konca novembra 1937 leta. Za Koledar tudi v redu. Pozdrav!

V dar dobite

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6 \$, lepo slike v harvah
Odpri tudi ob nedeljah.
Atelje MARKO RADALJ
F. Quiroga 1275 in 1407 DOCK SUD

KO RABITE ODVETNIKA za kakršne koli pravne nasvete, obrnite se na pisarno M. D. Hočevar, Traductora pública nacional, Calle Tucumán 586, Buenos Aires, U. T. 31-3163, ker se boste s tem zavarovali pred izrabljanjem ter ne boste padli v napačne roke. — Istotam se **PREVAJAJO IN DOBAVLJAJO DOKUMENTI**

IZKUŠENA BABICA

FILOMENA BENEŠ DE BILIK, diplomirana na univerzi v Pragi in v Buenos Airesu. Zdravi vse ženske bolezni. Sprejema tudi noseče v popolno oskrbo
Ordinira od 9 ure zjutraj do 20 ure zvečer
LIMA 1217, I. nadstr.
U. T. 23 Buen Orden 3389 — Bs. Aires

I. H. V. Regina. — Hvala za pozdrave! Seveda, da se Te spominjam in tudi kako sva se s kapatasom sprla, ker mi je bil nevošljiv gospodarjeve naklonjenosti. Tednik Ti bomo poslali od začetka povesti Favste kot želiš. Naročnino prejeli. Hvala! Če sem sam, seveda, misliš, da bom napravil kot angleški kralj. Škoda, da imaš letino slabo. Bo pa druga bolja. Pozdrav celi Tvoji družini!

GIBANJE POTNIŠKIH PARNIKOV

Iz Evrope pridejo

December:

11.—Cap. Arcona.

21.—Oceania.

31.—Cone Biancamano.

V Evropo odrinejo

December:

14.—Cap. Arcona.

15.—Florida.

28.—Oceania.

SAMO \$ 19.--

stane elegantna obleka iz najboljšega angleškega sukna, Casimir.

KROJAČNICA RECORD

Corrientes 2084. — U. T. 47 - 4927

ZOBOZDRAVNICA

Dra. Samoilović de Falicov

in FELIKS FALICOV

Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure

DONATO ALVAREZ 2181

U. T. 59 - 1723

Trelles 2534

DR. M. CARBALLO

Zunanje bolezni: Koža, kri, in spolne bolezni. — Žarki X. in elektrika medicinske. Prvi pregled brezplačno, če se predstavite s Slovenskim tednikom. — Sprejema od 11 do 12 ure in od 16 do 20.

SE GOVORI JUGOSLAVANSKO

LAVALLE 715 — Bs. Aires

ANA CHRPOVA

Slov. babica

dipl. v Progi in Bs. Airesu, z večletno prakso v praški porodnišnici ter v tuk. bolnici "Rawson", se priporoča vsem Slovenkam. — Sprejema penzionistke iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. — Postrežba prvovrstna.

Entre Ríos 621

U. T. 38 Mayo 8182

Ruska klinika za vse bolezni

Za venerične bolezni spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost razpolaga klinika s posebnim konzultorjem, kateri se nahaja pod Razpolaga z 10 specializiranimi zdravniki za razne bolezni

vodstvom poznanega specialista za navedene bolezni Dra. A. IZAGUIRRE-a.

Ženske se sprejemajo v posebnih prostorih s posebnim vhodom in posterežene po gospel Dr. Matildi Krasting, katera se je diplomirala v Rusiji, v Parizu in Buenos Airesu. — Imamo zdravnike specialiste za vse vrste bolezni. — Žarki X, laboratorij,

Električno zdravljenje.

Za bolnike iz notranosti imamo rezervirane sobe (kakor za ženske, tako tudi za moške) s posteljami. Cena od 1 \$ dalje dnevno.

Dajemo nasvete pismenim potom, za mali honorar.

Zdravniški pregled za vsakovrstne bolezni \$ 3.—

Ordiniramo: od 9—12 i 15—21. V nedeljah in praznikih od 9—12.

GOVORI SE SLOV5NSKI.

SUIPACHA 28